Aleksandr Klizovski
ENERGIA PSIHICĂ
Traducere de **Mariana Henter**

Editura Dharana Bucureşti
2006 Editura DHARANA
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
KLIZOVSKI, ALEKSANDR
Energia psihică / Aleksandr Klizovski.
— Bucureşti: Dharana, 2006
ISBN (10) 973 – 8975 – 00-X;
ISBN (13) 978 – 973 – 8975 – 00 – 2
Coperta colecţiei: Mihai Marinescu

Această colecţie este dedicată domnului Alexandru E. Russu, de la a cărui naştere, anul trecut, s-au împlinit o sută de ani. Domnul Russu, începând de la vârsta de opt ani, mai bine de opt decenii, a încercat să-i ajute pe toţi cei care i-au cerut acest lucru.

Puterile de vindecător descoperite în timpul şcolii primare i-au trasat drumul, conducându-l în Germania, unde a urmat cursurile facultăţii de psihologie Kaiser Wilhelm.

Domnia sa a fost discipolul lui Swami Sivananda, care în anul 1936 i-a acordat titlul de „Membru de onoare" al Societăţii „Viaţa Divină" din Rishikesh, India.

Acest om minunat, apreciat în toate colţurile lumii, având pacienţi de pe toate continentele cât şi din Casa Regală a României, a ales să plece în momentul ocupării Basarabiei de către ruşi doar cu două geamantane de cărţi.

Acestea sunt primele cărţi pe care vi le prezentăm.

INTRODUCERE

Orice om instruit a auzit câte ceva despre această energie, are o oarecare idee despre aceasta; uneori pomeneşte în discuţii despre ea şi admite astfel existenţa

ei, dar în ce constă esenţa acestei energii, ce rol are, cum şi în ce condiţii se manifestă ea; oare se poate şi trebuie dezvoltată în sine, cum şi în ce scopuri se foloseşte? – la toate aceste întrebări nu există răspunsuri nici în ştiinţa contemporană, nici în filosofie, deoarece se poate spune că oamenii de ştiinţă occidentali şi filosofii încă nu s-au ocupat pe scară largă de soluţionarea acestor probleme.

Fără doar şi poate că un factor atât de important în viaţa omului, ca energia psihică, ce se manifestă în orice fenomen şi la orice pas, nu a putut să nu atragă atenţia unei minţi omeneşti pline de curiozitate. În prezent, în multe ţări cu o vastă cultură, există deja tot felul de instituţii ştiinţifice, iar în unele ţări (Suedia, Anglia, Statele Unite) există catedre universitare care se ocupă cu studierea acestei probleme. Multe cursuri de psihologie şi psihiatrie, precum şi cele din institutele de metapsihologie, psihosinteză, fiziologie, neurologie şi multe altele se ocupă de studierea şi cercetarea energiei psihice după toate regulile ştiinţei contemporane. Dar domeniul energiei psihice este infinit şi aceşti primi paşi nu pot oferi prea mult.

Dacă adăugăm că în timpurile noastre există multe societăţi de amatori în domeniul cercetărilor psihice, atunci aceasta arată că interesul faţă de cunoaşterea acestei energii creşte. Din păcate, majoritatea societăţilor se ocupă aproape exclusiv de spiritism, de mediumnitate, fără studierea legilor după care se manifestă şi acţionează energia psihică. Activitatea acestora se limitează la dorinţa de a intra în relaţie cu locuitorii lumii de dincolo de mormânt; chemarea celor morţi, materializări etc. În cel mai bun caz ele se ocupă cu înregistrarea şi publicarea cazurilor de clarviziune, de claraudiţie şi a altor manifestări ale psihismului nedisciplinat.

Astfel, se poate spune că domeniul energiei psihice este încă necunoscut şi puţin cercetat. Documente şi izvoare privind această problemă aproape că nu există. Chiar în literatura ocultă se vorbeşte puţin despre aceasta, şi chiar dacă se vorbeşte, ea figurează sub alte denumiri.

În prezent, datorită acumulării unei cantităţi tot mai mari de informaţii şi observaţii în domeniul energiei psihice, este necesară trezirea şi educarea în sine a unei atitudini corecte faţă de această forţă cu două tăişuri. În seria de învăţare a Eticii Vii (seria Agni Yoga) s-au oferit pentru prima dată multilaterale elucidări ale naturii acestei energii şi au fost redate metodele de abordare raţională pentru studierea ei.

Oamenii de ştiinţă spun că „Baza existenţei este psihodinamica spiritului", că toţi atomii şi celulele nu reprezintă o simplă unire a materiei, o simplă dezvoltare, ci adevărata psihodinamică a Cosmosului, că în toate manifestările vieţii în Cosmos noi vedem viaţa psihică. Ea mişcă atomii, şi energia atomică reprezintă o pârghie a vieţii atomului. Principiul vieţii umane derivă din viaţa psihică a atomului. Psihodinamica uneşte atomii izolaţi şi constituie acea forţă care garantează cele mai înalte manifestări ale Cosmosului, atât sub forma calamităţilor cât şi a răbufnirilor sufletului omenesc. Psihodinamica şi viaţa psihică reprezintă motorul real al energiei Cosmosului (Infinitul, 64 – 65).

Astfel, viaţa psihică sau viaţa spiritului reprezintă baza oricărei vieţi, iar spiritul constituie acea pârghie în jurul căreia se manifestă şi gravitează viaţa fizică a formei vitale manifestate. Fenomenul vieţii poate fi condiţionat numai prin psihodinamica spiritului. Materia lipsită de spirit este o materie moartă şi, în afara materiei, spiritul nu trăieşte, ci numai există. De aceea, orice organism viu, care într-o formă sau alta îşi manifestă propria sa viaţă, este pus în mişcare de spirit. Şi nu numai organismul în sine este pus în mişcare de spirit, ci fiecare atom, fiecare celulă, orice organ al corpului îşi manifestă o viaţă psihică corespunzătoare, caracteristică numai celulei sau organului. Baza vederii ochiului fizic este ochiul psihic, baza auzului – urechea psihică etc. În Cosmos totul trăieşte şi există prin suflet, peste tot este dinamica psihică şi în totul – viaţa psihică.

Pornind de la aceste principale situaţii ale

psihodinamicii vieţii în Cosmos, ar trebui să recunoaştem că omul, ca manifestare superioară a vieţii în Univers, ar trebui să dezvolte cea mai mare psihodinamică a vieţii, dar aceasta însă nu se observă. Majoritatea „aureolelor creaţiei" contemporane nu numai că nu recunoaşte aceasta, dar continuă să trăiască viaţa vegetală şi animală, nu numai că nu are grijă de înalta dinamică a propriului spirit, dar, identificând propriul „Eu" cu corpul fizic, depune toate eforturile şi are grijă să dezvolte cea mai mare psihodinamică a muşchilor săi şi a unor organe ale corpului său.

Totuşi, neluând în consideraţie manifestarea unei astfel de ignoranţe faţă de baza existenţei sale, orice manifestare a vieţii umane, pornind de la satisfacerea necesităţilor inferioare ale corpului, până la cele mai înalte emoţii de care este capabil omul, este produsă de pârghia oricărei vieţi – spiritul – indiferent dacă omul este conştient de acest lucru sau nu, dacă se îngrijeşte de calitatea superioară a gândurilor sale, instinctelor şi acţiunilor sale sau nu. Dar din bazele concepţiei despre lume ale Noii Epoci, expuse mai înainte, se ştie că, în funcţie de modul de manifestare al comportamentului uman, în funcţie de dorinţele şi gândurile sale, vor fi şi urmările, astfel va fi evoluţia lui şi toate condiţiile create de către el pentru viaţa viitoare. Dar, întrucât orice manifestare a vieţii văzute de către noi începe în gând, respectiv în planul spiritual superior şi în dorinţă, respectiv prin planul spiritual inferior, se realizează şi acţionează în planul fizic al existenţei, şi pentru că în toate aceste planuri acţionează spiritul, în realitate se spune că nu este şi nu poate fi împărţită viaţa în cea materială şi cea spirituală, deoarece nu există limite; există viaţa unică şi toate aceste trei planuri de existenţă care compun planul unitar al Existenţei; în toate acţionează şi domină spiritul.

Astfel, numai studiind psihodinamica spiritului şi energia psihică generată de acesta, noi putem înţelege toate manifestările vieţii în imensitatea şi complexitatea lor deoarece numai atunci ne apropiem de esenţa şi baza

Existenţei, numai atunci ne cunoaştem pe noi, pentru că spiritul nostru, fiind o parte a Spiritului Unic, are toate proprietăţile acestuia; – numai atunci vom înţelege înţelepciunea creaţiei Universului, unitatea întregului Adevăr, grandoarea Universului fără de limite, în care, de la început şi până la sfârşit, de sus şi până jos acţionează o forţă unică imensă care uneşte totul, creează totul şi distruge totul. Această forţă imensă este energia psihică.

CE ESTE ENERGIA PSIHICĂ?

Energia psihică este Marele AUM, s-a spus în învăţătură. Dar ce este AUM? AUM este o rugăciune. Este o combinaţie sfântă de noţiuni antice, în armonie cu muzica sferelor, care aduce organismul ce înalţă această rugăciune în armonie cu vibraţiile Lumii Superioare şi înlesneşte afluxul energiei psihice în interiorul său. În sunetul AUM există combinaţia a trei noţiuni superioare, în care A reprezintă Gândul-Bază, U este Lumina-început şi M – Taina Ascunsă. În această combinaţie se află fineţea vibraţiei, înţelepciunea sunetului şi frumuseţea construcţiei. Aceasta este combinaţia celor mai bune vibraţii care acţionează pentru aducerea în rezonanţă a energiei psihice. Astfel, noţiunea AUM este simbolul combinaţiei energiilor superioare, şi, întrucât energia psihică este o energie superioară, rugăciunea AUM combină energia umană superioară cu energia cosmică superioară.

Filosoful indian Swami Vivekananda, în cartea sa Bhakti Yoga spune: AUM (ACUM), pronunţat ca OM este cel mai sfânt cuvânt din toate cuvintele sfinte, din acesta este creat Universul şi el reprezintă materia tuturor denumirilor şi formelor. Pentru crearea Cosmosului, aducerea stării de haos a materiei în formă manifestată, sunt necesari doi factori – denumire şi formă. Deoarece tot Universul este construit după unul şi acelaşi plan, atunci tot ce există în Univers are denumire şi formă. Denumirea sau ideea reprezintă esenţa, iar forma constituie exteriorul vizibil. Simbolul ce le uneşte este AUM. La început el se

manifestă sub formă de gânduri şi cuvinte, iar apoi vorbire şi acţiuni. Astfel, Universul reprezintă forma, în spatele căreia se află ideea de „Cuvânt” sau „Logos”. De aceea AUM este simbolul nu numai al Universului şi Creatorului lui, ci şi simbolul unic posibil, ce cuprinde întregul domeniu de idei posibile, şi nu există altul asemănător cu el.

„AUM este săgeata şi Brahma este ţinta pentru săgeată. În această ţintă să te străduieşti să ajungi şi tu”, se spune într-un imn sfânt hindus.

În „amen” şi „amin” creştin este acelaşi „AUM” modificat.

Învăţătorul a fost întrebat – ce se ascunde după Cortina de Foc? Când El a pronunţat cuvântul AUM – nimeni nu a perceput însemnătatea Forţei Supreme. Au întrebat – dacă această Forţă de Foc se poate manifesta prin creaţiile pământeşti. S-a spus – că se poate. Oamenii s-au tulburat din nou deoarece dacă această Forţă se află în afara materiei, atunci unde trebuie ea localizată? Învăţătorul a spus – nu există cuvinte pământeşti pentru exprimarea expresiei Radiaţiilor Superioare, dar semnele lor uneori se pot observa. „O să învăţăm să fim atenţi” (Lumea de Foc, partea a

III-a, 525)

Lumea de Foc are propria expresie denumită Energia Psihică. Astfel, oamenii o să înţeleagă mai bine. Fiecare înţelege că în el se află ceva pentru care în orice limbă nu există denumire. Mai repede va fi acceptată „forţă” sau „energie”, decât „scânteie de foc”. „Omenirea se împotriveşte foarte mult focului. Focul devorează, dar nu creează gândesc oamenii. De aceea, mai întâi spuneţi-le lor că este energie psihică şi numai unei conştiinţe superioare spuneţi-i despre Foc”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 440).

„Energia psihică este TOTUL. Energia psihică este primordială. Energia psihică este aceea care stă la baza apariţiei Lumii. Energia psihică este aceea care fixează imagini pe substanţa cosmică plastică. Energia psihică este Fohat. Energia psihică este spiritul sfânt. Ea este

dragostea şi concentrarea. Energia psihică este sinteza tuturor radiaţiilor nervoase. Energia psihică este Marele AUM. De aceea, elaborarea unei aspiraţii de nezdruncinat către Univers, în toate manifestările, va fi tocmai dezvoltarea acestei energii. Se poate spune că aspiraţia şi energia psihică sunt sinonime. Una fără alta nu există". (Din scrisorile E.I. R.).

Energia psihică este de asemenea ceea ce în înţelesul obişnuit înseamnă spiritualitate iar dezvoltarea energiei psihice este în realitate dezvoltarea spiritualităţii, dar nu a acelei spiritualităţi care la omul contemporan se exprimă prin executări de ritualuri sau mers la templu, ci a unei spiritualităţi reale, superioare, care constă în unirea cu Lumea Superioară, în deschiderea unei conştiinţe superioare, în dezvoltarea în sine, în posedarea, însuşirea şi folosirea conştientă a acestei forţe uriaşe, superioare, care este prezentă în noi, în folosul evoluţiei şi pentru binele umanităţii.

La fel cum spiritul nostru, sau Monada, este o parte a stihiei de foc care leagă, uneşte, pătrunde şi creează totul, emanaţia ce radiază din spirit şi energia pe care o dezvoltă, sau energia psihică, reprezintă o energie de foc, ce are toate proprietăţile elementului de foc. Energia psihică reprezintă o manifestare superioară a elementelor superioare din Cosmos. Această energie grandioasă există peste tot şi în toate. Nu există în Cosmos fenomen, substanţă sau lucru care ar putea să-şi manifeste viaţa existentă în el dacă ar fi fost lipsit de energia psihică. Privarea sau retragerea energiei psihice constituie oprirea psihodinamicii sufletului, sau, altfel spus, încetarea vieţii, complet sau parţial, în funcţie de încetarea psihodinamicii sufletului în tot organismul sau într-un organ al acestuia.

Deoarece fiecare atom şi fiecare celulă a corpului nostru, în afară de existenţa fizică, trăieşte prin viaţa sufletului, sau, cum s-a spus, creează psihic, atunci energia psihică pătrunde în toate ţesuturile, în toate organele corpului nostru. De aceea, orice acţiune a noastră, fiecare dorinţă şi fiecare gând reprezintă manifestarea energiei

psihice. În învăţătură s-a spus: „Cum să se exprime cu cuvinte pământeşti că energia cea mai fină se manifestă în fiecare mişcare a omului? Cum să se dezvăluie că aceeaşi energie pune în mişcare şi lumile? Cum să se explice că ea este în gânduri şi acţiuni? Ea cauzează impulsionarea şi oprirea. Ea nu măsoară nici ce este mic şi nici ce este mare. Cine să înţeleagă unde este

Cauza primordială a tuturor lucrurilor? Cine poate oferi cunoaşterea uriaşei energii din toată lumea?” (AUM, 426)

Energia psihică este acea energie care mişcă munţii, cum spunea despre aceasta Christos, deoarece pentru ea nu există piedici. Ea acţionează în afara timpului şi spaţiului. Trimisă spre noi din lumi îndepărtate, ea îşi poate manifesta imediat propria acţiune. Energia psihică creează şi distruge lumi. Ea cufundă pe fundul oceanelor părţile dislocate ale planetelor şi ridică de pe fundul acestora noi continente. Ea este în fiecare manifestare a vieţii planetei şi în tot ce o populează. Ea se află în seminţele mici ale fiecărei plante, şi în copacul imens, şi în floarea delicată, aromată. Ea se află în grăunţele fiecărui lucru, ce dă viaţă omului şi furnicii. Ea se află în viaţa şi în moartea tuturor celor ce trăiesc şi ce mor.

Referitor la energia psihică, în Cupa Estului s-a spus: „Există o forţă la fel de infinită ca gândul, la fel de puternică precum voinţa fără de limite, la fel de pătrunzătoare ca substanţa vieţii şi atât de neînchipuit de îngrozitoare, prin forţa de distrugere, încât dacă ar fi fost folosită ca o pârghie, ea ar fi putut zgudui lumea până în temelii, dar aceasta forţă nu este Dumnezeu, întrucât există oameni care au studiat taina subordonării acestei forţe voinţei Sale, când acest lucru este necesar”.

Prin studierea şi subordonarea acestei forţe propriei voinţe s-a realizat şi se realizează tot ce se numeşte miracol. Toate aceste miracole mari despre care istoriseşte Biblia sunt săvârşite de energia psihică. Amintim, din Vechiul Testament, povestea celor trei adolescenţi aruncaţi la ordinul lui Nabucodonosor într-un cuptor în care ardea

un foc mare, dar care nu au ars din cauză că a fost chemată în ajutor energia psihică, sau focul inimii, adică aspectul superior al focului, care poate rezista celui mai mistuitor foc material. Amintim pe profetul Daniel, aruncat în groapă la lei, dar care nu a fost sfâşiat de ei deoarece a fost chemată în ajutor energia psihică de apărare, căreia nu cutează nicio vieţuitoare să i se împotrivească. Amintim toate marile miracole ale lui Moise făcute la plecarea israeliţilor din Egipt şi în timpul pelerinajului de patruzeci de ani prin pustiu: trecerea prin apele despărţite ale Mării Roşii, extragerea apei din piatră, mana din cer, pitpalacul din nori etc. La fel, nu uităm tot ce înfăptuia Christos folosind energia psihică: reînvierea morţilor, redarea vederii orbilor din naştere, mersul pe apă şi potolirea furtunii, transforma-rea apei în vin şi multe altele.

Dar, pentru a dovedi puterea energiei psihice, noi nu trebuie să mergem în trecutul îndepărtat pentru că în orice moment de existenţă a planetei noastre au fost şi sunt Fiinţe Evoluate, care, supunând această forţă uriaşă propriei voinţe, o dirijează în scopul evoluţiei şi binelui umanităţii. Ele transmit aceste cunoştinţe imense numai celor pregătiţi şi discipolilor demni, care nu le folosesc pentru folosul propriu şi nici pentru a le face rău semenilor. Totuşi, indiferent de alegerea celor demni, părţi infinite ale acestei cunoaşteri pătrund la popoarele ce înconjoară acest Izvor de Lumină şi Cunoaştere. Cine nu a auzit de hinduşi şi lama tibetani, care pot sta pe apă, merge pe foc, dormi în frig acoperindu-se doar cu o cămaşă, care pot aduce din spaţiu orice obiect, pot omorî cu privirea un tigru sau un câine turbat? În toate aceste cazuri acţionează tot aceeaşi forţă uriaşă – energia psihică.

PROPRIETĂŢILE ENERGIEI PSIHICE

Energia psihică este o energie principală, care vibrează şi acţionează asupra tuturor fenomenelor vieţii din Univers. Proprietăţile şi calităţile ei nu pot fi luate în considerare, deoarece orice manifestare a ei este

individuală. În bogăţia Universului, orice exprimare a energiei este unică. Acelaşi fenomen şi aceleaşi energii produc o reacţie diferită la doi subiecţi diferiţi, dar şi asupra unuia singur, deoarece fiecare caz reprezintă o îmbinare complicată a condiţiilor de timp, de loc, de stare, de situaţii şi ale altor condiţii. Fiecare caz de manifestare a energiei psihice constituie rezultanta tuturor forţelor din care s-a compus cazul respectiv; complexul tuturor condiţiilor şi sinteza tuturor aspiraţiilor. De aceea este atât de diversă şi de fiecare dată individuală manifestarea acestei energii. „Diversitatea energiei psihice arată forţa ei. Ea nu poate să rămână în inerţie. Ea, ca un foc adevărat, vibrează şi acţionează continuu. Oamenii pot crede că energia lor doarme liniştită, dar în realitate ea nu poate rămâne fără acţiune. Aceasta este legătura ei cu Energia Superioară”. (AUM, 268).

„Nenumărate sunt expresiile energiei psihice. Energia este aceeaşi, principiul ei de bază este ferm, dar nu există două fiinţe vii ce ar avea în acelaşi timp o manifestare similară a ei. Dintr-o astfel de diversitate se nasc multe greşeli. Pedanţii nu suportă diversitatea şi de aceea unitatea de bază o substituie cu diverse fragmente, dându-le denumiri născocite. Cu trecerea veacurilor se dezvoltă cele mai dăunătoare combinaţii, şi puţini se hotărăsc să se întoarcă din nou la bază”.

„Umanitatea admite deja energia subtilă. Încă nu ştie să o studieze şi să o aplice în viaţă, dar noţiunea ca atare se pronunţă imperios în diferite domenii ale ştiinţei. De peste tot vin o mulţime de dovezi. Nu puţini sceptici şi-au pierdut curajul să contrazică şi să zâmbească. Nu este departe timpul când unitatea energiei primordiale va fi acceptată. Individualitatea energiei nu o să constituie o piedică pentru studierea ei, dar va uimi minţile pătrunzătoare. Orice epidemii vor fi stopate de doctori. Din fragmentele observaţiilor se vor compune concluzii, şi viaţa va primi ajutoare conştiente”.

„Fiecare cunoscător al importantei energii psihice va fi pentru totdeauna un cercetător. El se va perfecţiona tot

timpul, ceea ce înseamnă că el se va debarasa de bătrâneţe. Afirm că energia psihică nu numai că va permite să fie cercetată, dar afluenţa ei se va mări, când gândul se va îndrepta către ea". (AUM, 598).

Energia psihică aparţine categoriei de energii subtile şi din toate energiile ea este cea mai fină. Capacitatea de diferenţiere a energiilor constă în faptul că, cu cât ea este mai fină, cu atât este mai puternică, şi implicit acţiunea ei asupra omului este mai subtilă. Energia cea mai mare este şi cel mai puţin percepută. Astfel, energiile fine sunt subtile întrucât ele aparţin lumilor superioare, deci ele pot avea acţiune asupra naturii subtile a omului; chiar dacă nu este percepută de natura fizică a omului, totuşi este foarte puternică. Numai conştiinţa fizică a omului, ce nu observă această acţiune, micşorează şi temperează puterea acestor energii. Omului poate i se pare că a ajuns la o concluzie oarecare şi a luat o hotărâre independentă, dar în realitate a fost influenţat de energia subtilă a gândirii din spaţiu, preluată de aparatul lui de gândire. Influenţa ar fi putut să fie atât de importantă încât să schimbe toată viaţa omului, chiar dacă conştiinţa fizică nu a ştiut nimic despre aceasta. Astfel acţionează energiile subtile.

„Energia psihică este mai fină, de aceea şi comportamentul faţă de ea trebuie să fie deosebit de atent. Trebuie să se reţină cu tărie că forţa energiei psihice este ca puterea focului. Lângă focul manifestat sau nemanifestat este necesară o concentrare de o precauţie deosebită. Trebuie îndrăgită o astfel de energie atoatepătrunzătoare. Nu se poate lua atitudine faţă de o experienţă, avându-se dubii sau duşmănie. Pentru studiul experienţei cu energia psihică trebuie să se poată domina propria gândire. Nu numai să se ştie cum poate fi dirijată, ci şi să se poată reţine gândurile de la acţiune". (AUM, 388)

Energia psihică are proprietăţile unui magnet. În orice atracţie sau respingere acţionează energia psihică şi ea are proprietatea de atracţie şi de respingere. Fără co-acţiunea energiei psihice, nu s-ar putea cunoaşte calităţile

pozitive şi negative ale fenomenelor şi lucrurilor, deoarece această energie imensă reacţionează şi vibrează la tot ce este pozitiv şi ce este negativ.

„Voi lăsaţi lumina şi imediat din întuneric se îndreaptă spre ea o mulţime de insecte. Voi confirmaţi energia psihică şi îi aplicaţi imediat diferite circumstanţe, mici şi mari, îndepărtate şi apropiate. Energia psihică reprezintă un adevărat magnet. Mulţi vor fi miraţi să afle că magnetul în apropierea unui metal şi energia psihică sunt mişcate de aceeaşi forţă. Această energie de bază a conştiinţei este propagată de elementul focului, în toate. Uneori ea este imperceptibilă, dar deseori fie este îndreptată spre Cosmos, fie adunată de o conştiinţă dezvoltată şi atunci chiar şi o observaţie nu prea temeinică poate să stabilească urmările clare. Astfel pot fi unite cele mai contrare domenii, către un singur izvor. Cum să nu înţelegem că la numărul mare de energii din lume, unele din ele acţionează la centri neaşteptaţi, unificând prin aceasta diferite domenii ale naturii? Astfel, piatra se apropie de conştiinţa umană.

„Desigur, ştiinţa contemporană se sustrage de la explicarea naturii magnetului. Valurile conştiinţei, ca torentul oceanului, schiţează în spaţiu imagini de creaţie. Curenţii magnetici se observă puţin în cele mai diverse esenţe, dar gândul grosier al omenirii este deja cunoscut”.

„Ca o epidemie dintr-o cauză nevăzută se propagă aceleaşi gânduri; ceva le adună, întinde şi măreşte forţa. Cei ce situau magnetul deasupra întunericului, pentru adâncirea conştiinţei, cunoşteau rămăşiţele marii învăţături. Adunând valurile magnetice din diferite domenii, ei intensificau depozitul propriei energii psihice. Realmente se pot uni câţiva curenţi şi se obţine reînnoirea conştiinţei. Pentru aceasta trebuie, în primul rând, învăţată toleranţa, aceasta fiind prima condiţie pentru dezvoltarea conştiinţei”. (Agni Yoga, 255)

„Elementul focului nu poate fi înlocuit cu nimic. De asemenea, energia psihică nu are înlocuitor. Energia în sine, cea mai fină, cea mai ascendentă, este o fiică reală a

focului. Nu întâmplător o chemăm pe învingătoarea de foc”.

„Este corect să presupunem caracterul inepuizabil al energiei psihice. Stocul epuizat în mod raţional se completează imediat din bogăţia Cosmosului. La fel de folositoare este separarea energiei psihice. Un stoc nou separă mai uşor depunerile şi apoi se îndreaptă spre o activitate paşnică. Cum se poate mişca roata legii în acţiune, cât de uşor se poate chema noua forţă din spaţiu! De aceea vorbesc despre rotirea energiei psihice”. (Agni Yoga)

„Dacă inspiraţia este legată de energia psihică, atunci şi frumuseţea va avea acelaşi izvor. De aceea spun că energia psihică este frumuseţea. Astfel se pot enumera toate calităţile marii energii, dar întrucât ea se va uni cu toate manifestările vieţii, atunci este corect să o numim primordială. Astfel o vom şi numi”.

„Este minunat să simţiţi că fiecărui om îi este dată o astfel de forţă inepuizabilă. Noi putem mişca obiectele fizice cu o astfel de forţă. Dacă forţa este inepuizabilă, atunci şi volumul obiectelor este relativ. Astăzi putem mişca obiecte mici, mâine putem deplasa unele ceva mai mari. În această progresie constă şi fericirea de a evolua”.

„Până nu demult, oamenii nu admiteau că obiectele fizice pot fi mişcate de forţa ascunsă a omului. Dar acum voi aţi văzut că nu forţa exterioară mişcă obiectele, ci energia voastră lucrează la fel, ca o forţă cosmică”. (AUM, 478) „Energia psihică este variată. Se pot găsi diverse vibraţii ale ei, ce au denumiri deosebite. Ne îndreptăm atenţia asupra unui gen superior de energie, denumit protecţie. Nu trebuie să ne gândim că această calitate îl protejează pe cel ce poartă o astfel de energie, ci, dimpotrivă, el îi protejează pe mulţi, dând cu dărnicie propria energie. Asemănător cu divizarea spiritului se eliberează energia psihică, acolo unde ea poate fi folositoare. Un asemenea doctor nu cunoaşte străjerii pe care i-a vindecat. Lucru greu dar şi nobil”. (AUM, 561) „Energia psihică era uneori denumită Teros. În

Testamentele Ermetice se poate găsi expresia – «luptătorul Teros a ridicat scutul său»; astfel era indicată importanţa apărării energiei psihice”.

„Oare aţi auzit ca un yoghin să fie sfâşiat de animale? Nu a existat un asemenea caz, deoarece împotriva scutului lui Teros nu se aruncă niciun animal, ce are puţin instinct. Aceasta constă numai în faptul de a chema cupa lui Teros la exterior, spre extremităţi. Canalele cupei se ramifică spre toate extremităţile şi unii pot percepe lumina cupei cu încordarea degetelor de la picioare sau de la mâini sau simt lumina clopotului prin intermediul cupei. Toate acestea nu constituie metafizică, ci indicaţii pentru aplicarea în viaţă. Protecţia este necesară multora, deci de ce să nu ne folosim de propria bogăţie?”

„Nu este greu să acumulezi energia lui Teros, şi nu este greu s-o rechemi la exterior, de asemenea nu trebuie să se piardă conştiinţa în ceasul hotărâtor, atunci, nu departe de ochiul morţii. Yoghinul nu omoară animalul după dorinţa sa, ci voinţa malefică se sfarmă de scutul lui Teros. Trebuie să se înţeleagă că nu voinţa violentă, ci umplerea cupei conferă şi protecţie şi acţiune”. (Agni Yoga, 565)

Una din proprietăţile cele mai uimitoare ale energiei psihice este faptul că ea se suprapune în spaţiu, se depune şi zăboveşte pe toate obiectele ce-l înconjoară pe om. Omul este nu numai un condensator şi transmiţător al energiilor cosmice, dar el este şi o puternică dinamo-maşină care radiază energii de diferite feluri. De aceea, cum este omul, purtătorul de energie psihică, aşa sunt şi lucrurile lui. Ele pot fi bune, aducătoare de bine şi folositoare, dar pot fi şi rele, dăunătoare şi chiar periculoase. Cine nu a auzit despre lucruri ce aduc fie fericire, fie nefericire? Desigur, esenţa nu constă în obiect, ci în acea structură psihică, ce este stratificată pe el. Aşa cum s-a spus în învăţătura Eticii Vii, energia psihică stratificată pe obiecte rămâne mii de ani. Ea nu este distrusă şi nu este ştearsă nici de veacuri, nici de distanţe.

Popoarele antice – atlanţii, egiptenii, caldeenii, evreii

şi altele, care ştiau despre această proprietate a energiei psihice, se foloseau de ea în diferite scopuri. Ei stratificau conştient pe obiecte, uneori pregătite special pentru aceasta, uneori luate la întâmplare, energia psihică de o calitate determinată, care trebuia să producă asupra altora o acţiune dorită. Astfel de obiecte se numeau terafimi sau obiecte vrăjite pentru că la stratificarea energiei se pronunţa o formulă determinată, sau vrajă. În antichitate, terafimii au fost folosiţi în temple, la slujbe, dar cu trecerea timpului ei au pierdut rolul lor destinat binelui şi au început să fie întrebuinţaţi de oamenii egoişti pentru folosul lor şi dauna altora. Icoanele făcătoare de minuni ale creştinilor şi de asemenea înfăţişarea lui Buddha la budişti, sunt aceeaşi terafimi care, în unele cazuri, produc vindecări de boli şi alte fenomene folositoare oamenilor, pentru că pe ele este stratificată energia psihică benefică pentru cei ce se roagă.

Cât de viabilă este energia psihică stratificată pe terafimi poate dovedi cazul, cunoscut tuturor, de deschidere a mormântului faraonului Tutankamon. Toate persoanele participante la deschiderea acestui mormânt au pierit într-un fel sau altul de moarte neelucidată. Zeci de morminte asemănătoare au fost deschise, şi mumiile scoase din ele au fost expuse în muzee, fără daune pentru cei ce au făcut acest sacrilegiu, dar mormântul faraonului Tutankamon, după toate datele, a fost terafim. Deasupra lui a fost pronunţată vraja care trebuia să lovească mortal pe cei ce au zdruncinat liniştea post mortem a faraonului.

De aceea, nu sunt fantezii, şi nici legende toate poveştile despre obiectele vrăjite şi lucrurile bune. Influenţa omului şi a forţei lui – energia psihică – asupra a tot ce ne înconjoară este sigură şi imensă. Cum un om bun nu poate face ceva rău, pentru că aceasta contravine naturii lui, exact la fel contravine naturii omului rău să gândească şi să facă bine. În învăţătură se spune: „Obiectele bune şi rele sunt făcute de om. Gândurile bune şi atingerile bune creează obiectul binecuvântării şi, invers, atingerile rele pot crea focarul de infecţii”. De

aceea, învăţătura recomandă o atenţie faţă de lucrurile necunoscute, îndeosebi antice, deoarece nu se ştie ce stratificări au şi ce pot ele produce. Aura omului creează aureola obiectelor.

Aşezarea energiei psihice pe obiecte a fost folosită de antici pentru magnetizarea apei, care, ca urmare a acestui fapt devenea curativă. „Deja demult oamenii cunoşteau două metode de magnetizare a apei. Una, când magnetizau prin pase şi a doua natural, când apa se punea la căpătâi. Prima metodă a fost preconizată pentru unele afecţiuni, dar a doua se considera mai bună pentru întreţinerea generală a forţelor. O astfel de apă se bea sau se stropea corpul cu ea”.

„Se spune că o oarecare împărătească a Palmirului le or dona apropiaţilor săi să înnopteze lângă bazinul pregătit pentru abluţiune. De asemenea, o poveste biblică despre împăratul David arată cât contau emanaţiile omeneşti sănătoase. În cămine trebuie puse în acord, cu atenţie, emanaţiile radiaţiilor. Energia psihică va ajuta în alegerea colaboratorilor”. (AUM, 407)

Studierea energiei psihice va indica multe proprietăţi surprinzătoare ale acestei energii primordiale. Una din aceste proprietăţi poate fi faptul că energia psihică a omului se separă singură, pleacă de la sine din om şi fără ştirea şi voinţa lui creează ceea ce este necesar. Într-un asemenea fenomen nu există niciun fel de pericol pentru om. Energia superioară şi raţională se separă de om nu ca să facă ceva rău, ci ea se îndreaptă în ajutorul celor ce sunt în dificultate. Cineva, undeva, a fost istovit şi nu găsea ieşirea şi, iată, energia psihică a unui alt om s-a îndreptat spre el şi l-a ajutat să iasă din încurcătură.

Cel ce a trimis ajutor poate să simtă o oarecare oboseală neaşteptată şi cel ce a primit ajutor – un aflux de forţe, dar niciunul nu va înţelege ce s-a întâmplat, dacă ei nu ştiu nimic despre aceasta. Dar ce bucurie pentru cel ce ştie să conştientizeze că are o astfel de forţă benefică, ce poate acorda în orice moment ajutor celor ce-l necesită şi îl poate face pe el necunoscutul binefăcător al prietenilor

necunoscuţi.

„Năzuinţa oamenilor corespunde puţin proprietăţilor energiei psihice. Unele calităţi ale acestei energii au pierdut caracteristicile de conştiinţă. Cel mai greu percepe omenirea infinitatea energiei şi posibilităţile ei de a acţiona individual. Noi percepem uşor energia în legătură cu acţiunile corporale, dar percepem puţin ceea ce este cu adevărat splendid. Cel mai frumos lucru poate fi considerat atunci când energia psihică acţionează la distanţă mare, ca şi cum ar fi independentă. După cum un proiectil ieşit din armă produce o acţiune separată, tot aşa energia noastră poate să producă o acţiune complet separată şi de lungă durată. Desigur, durata depinde de rezerva de energie”.

„Energia poate fi trimisă conştient, dar emanaţiile ei pot fi inconştiente, dacă ea se îndreaptă într-o direcţie obişnuită. Când proiectilul energiei se îndreaptă la distanţă mare, atunci se va percepe temporar epuizarea energiei. Dar cel ce cunoaşte această proprietate nu va fi supărat, ci, dimpotrivă, el va susţine acţiunea trimiterii prin conştiinţa sa”.

„Voi aţi auzit legenda despre norul care se roteşte deasupra unui loc cu o deosebită importanţă; la baza acesteia stă aceeaşi trimitere de energie. Dirijarea energiei poate fi atât de puternică încât provocă fenomenele fizice, deoarece unirea energiei cu elementele produce o combinaţie din cele mai neobişnuite. Dar în timpul acţiunii energiei trimise trebuie să vă aşteptaţi la o oarecare oboseală, primind-o ca pe o urmare obişnuită de golire a comorii”.

„Energia separată lucrează asupra împrejurărilor ce nu pot fi amânate. Desigur, o creaţie nouă atrage conştiinţele apropiate, în ajutor transmiţându-se energii ce aduc curaj, vioiciune, ingeniozitate. Şi deseori, nici cel ce primeşte, nici cel ce trimite nu suspectează cele întâmplate. Divizibilitatea spiritului se manifestă prin trimiterea energiei. Energia acţionează în cantitatea transmisă şi în acelaşi timp expeditorul se află parcă în odihnă după oboseală. Câtă energie se transmite în spaţiu!

O parte din ea nu va compune baza noilor planete?” (Agni Yoga, 254)

Pe baza principiului diviziunii spiritului şi calităţii energiei psihice de autoseparare are loc al doilea fenomen minunat. Fiinţele ce au ajuns la o dezvoltare spirituală superioară, pot să apară în mai multe locuri deodată. Când apare o necesitate, ele pot, separând o parte din conştiinţa lor superioară, respectiv, o parte din sufletul lor, să imprime cu ajutorul energiei psihice o astfel de înfăţişare şi trăsături care corespund imaginii lor adevărate, autentice. Astfel de duplicate, executând sarcina în scopul căreia au fost create, se întorc către izvorul care i-a trimis. Limita superioară a unor astfel de realizări este atunci când Fiinţa Superioară, „aflându-se în învelişul pământesc, şi având puterea totală asupra diviziunii sufletului, poate acţiona conştient, vizitând chiar şi planetele apropiate. Dar această diviziune a sufletului nicidecum nu se reflectă asupra scăderii calităţii manifestării lui sau a activităţii în învelişul pământesc, deoarece energiile superioare eliberate de el nu au încă aplicare pe pământul nostru”. (Din scrisorile E.I. R.)

Împărţirea spiritului se poate înţelege din următorul exemplu. Cu o lumânare noi putem aprinde mii de lumânări, însă nici integritatea flăcării, nici puterea luminii de la un astfel de împrumut de flacără nu suferă nicidecum.

Flacăra primordială rămâne aceeaşi, oricât am împărţi-o. O astfel de calitate de bază a elementului flăcării este aceeaşi în toate planurile existenţei. Spiritul nostru, ca o manifestare superioară a elementului de foc, are această calitate, nu în mai mică măsură decât oricare foc din planul fizic de existenţă.

DEZVOLTAREA ŞI ACUMULAREA ENERGIEI PSIHICE

Oare trebuie să dezvoltăm şi să acumulăm în noi energia psihică? Referitor la această problemă, în învăţătură găsim următorul paragraf: „Domeniul larg al omenirii, cu vârful său atinge Lumea Superioară în

persoana eroilor, asceţilor; în jos – produce deşeurile cosmice, care umplu pietrele planetelor învecinate. Este incomensurabilă distanţa dintre asceţi, deja acoperiţi de Lumina Lumii Superioare, şi ultimele rămăşiţe”.

„Este greu de imaginat că potenţialul energiei de bază a fost dat fiecărui om, dar cât de diferit s-au comportat oamenii cu acest dar imens! Nicio imaginaţie nu cuprinde o astfel de prăpastie. Oamenii consideră dificil ce nu le place şi uşor ceea ce nu îi îngreunează; dintr-o astfel de relativitate ameninţă o prăpastie larg deschisă. Oamenii nu se vor obişnui să păstreze în conştiinţă Lumea Superioară, dar nu este greu de remarcat sentimentul de pustietate a vieţii fără de limite. Cât de splendidă este perceperea Lumii Superioare, faţă de rămăşiţele – din nodurile de piatră. De ce să începi din nou, dacă se poate înainta infinit?” (AUM, 92).

Ca să se descifreze sensul profund a acestor cuvinte, trebuie oferite câteva explicaţii şi amintit în puţine cuvinte că oamenii au ajuns la starea lor omenească trecând prin ciclurile de dezvoltare ale regnurilor mineral, vegetal şi animal, fiecare din acestea dezvoltându-se multe milioane de ani. Dacă se spune: „De ce să începi din nou, dacă se poate înainta la infinit?”, aceasta înseamnă că vârfurile atinse ale marii piramide a omenirii şi urcarea infinită va fi fără limite, dar după cum se vede în josul ei, ultimele rămăşiţe, vor fi supuse prelucrării cosmice, vor suporta suferinţele înspăimântătoare ale separării principiilor, vor fi aruncate în „nodurile de piatră” şi „vor umple pietrele planetelor învecinate”, altfel spus, vor începe propria evoluţie de la început.

Într-adevăr, se tulbură mintea şi se opreşte inima dacă ne gândim în ce beznă, în ce prăpastie fără de sfârşit se aruncă oamenii ce nu au folosit, şi care au îngropat în pământ, talentul lor, ce nu s-au folosit demn de darul imens – energia de bază, dată fiecăruia pentru dezvoltarea vieţii şi perfecţionarea ei. Cei ce se cunosc pe sine şi destinaţia lor în viaţă, ce folosesc inteligent întregul potenţial al energiei primordiale, se înalţă fără limite, se

înalţă până la nivelul Dumnezeului manifestat. Cei ce nu au cunoscut şi nu au primit nimic, se duc la prelucrare cosmică, drept deşeu. În aceasta constă taina vieţii şi a morţii. Aceasta este soluţia salvării sau pieirii. Trebuie gândit ce diferenţă apare în evoluţie, când dintre doi oameni, ce sunt concomitent pe pământ, unul intră pe calea dumnezeirii, şi altul se aruncă „în nodurile de piatră”, pentru ieşirea din acestea fiind nevoie de milioane de ani de suferinţă şi, oricum, el nu îl va putea ajunge niciodată pe primul. El va avea o distanţă mare până la primul, pe cât de departe este piatra de steaua cerească. O astfel de deosebire în evoluţie se realizează numai datorită diferenţei de conştiinţă. Fiecare trebuie să se gândească asupra acestui lucru! De aici reiese clar că la întrebarea: „Este necesar să dezvolţi în tine energia psihică?” două păreri nu pot exista, pentru că aceasta este o întrebare cardinală în existenţa fiecărui om.

Aici apare într-adevăr o altă întrebare – din ce să începi dezvoltarea în tine a energiei psihice? Trebuie început de acolo de unde începe orice cunoaştere, respectiv din recunoaşterea existenţei energiei psihice şi cunoaşterea unui adevăr simplu, dar imens, că această capacitate uriaşă se află în noi; aşadar, trebuie început de la cunoaşterea sinelui. Dar aici ne întoarcem din nou la punctul de plecare, de unde începe oricare cunoaştere superioară – cunoaşterea de sine; această necesitate îi este confirmată omenirii de diferite învăţături, din timpuri antice, până în zilele noastre, dar pe care unii „înţelepţi” contemporani o recunosc drept o afirmaţie sau o rătăcire dăunătoare.

În învăţătură se spune: „Omul nu ajunge la înţelegerea puterii proprii, fără conducător”. În calea omului se ascund multe posibile şiretlicuri. Fiecare capcană adăpostită de fenomene speră să ascundă de om tot ce este mai de preţ. El, ca un călător rătăcit, nu ştie în care din elemente să caute reuşita, dar bogăţia este în el însuşi”.

„Înţelepciunea tuturor veacurilor indică «să te

cunoşti pe tine însuţi». Prin acest sfat se atrage atenţia asupra însuşi secretului, a cărui taină va deveni evidentă. Forţa de foc, temporar numită energie psihică, îi conferă omului calea spre fericire în viitor. Nu vom spera că oamenii vor recunoaşte cu uşurinţă avuţia proprie. Ei vor născoci fel de fel de dovezi ca să ascundă orice descoperire a energiei. Ei vor trece sub tăcere capacitatea aprecierii progresului propriu, dar, totuşi, calea – este unică". (AUM, 371)

Necesitatea dezvoltării puterilor psihice, a spiritualităţii, după terminologia modernă, nu este străină multor oameni din timpurile noastre. Gândurile despre obligativitatea unei astfel de dezvoltări umplu spaţiul şi intră treptat în capul oamenilor mai mult sau mai puţin pregătiţi pentru aceasta. Pe mulţi îi ispiteşte gândul de a stăpâni forţele spirituale, cu scopul de a le folosi influenţa în societate, cu scopul de a căpăta putere şi stăpânire asupra oamenilor, pentru a face „miracole" şi diferite scamatorii. Astfel, această cerinţă a Noii Epoci şi caracteristica momentului curent din evoluţia umană – a forţei puterilor întunecate – este îndreptată spre latura negativă. Numai o mică parte a căutătorilor adevăraţi s-a ferit de multiple şiretlicuri, dispuse de forţele întunecate pe parcursul acestui drum al omului.

Respectiv, cum s-a spus în cuvintele sus-menţionate ale învăţăturii, multe şiretlicuri sunt tăinuite în calea omului, ce au ca scop de a ascunde faţă de el ceea ce este cel mai de preţ şi de a-i oferi în loc de pâine – piatră, în loc de ceea ce este de preţ – un surogat fără folos, în loc de energie psihică – psihismul inferior, cu scopul de a-l duce din drumul drept spre infern. O dezvoltare reală a forţelor spirituale sau a energiei psihice nu poate fi un lucru simplu şi uşor de atins, de aceea omul modern neiniţiat în bazele existenţei sale şi acţiunile regulilor cosmice preferă astfel de metode şi astfel de învăţători, care îi promit realizarea rapidă a tuturor dorinţelor lui egoiste. Dar se ştie de demult că metodele cele mai uşoare şi cele mai rapide se dovedesc a fi de fapt cele mai grele şi cele mai încete,

deoarece în loc de o înaintare normală şi corectă, transformă omul în rămăşiţe supuse prelucrării cosmice.

Despre daunele psihismului inferior s-a vorbit nu o dată, dar, în legătură cu problema dezvoltării energiei psihice, trebuie să ne oprim iarăşi asupra acestui fenomen negativ, deoarece el atinge dimensiunile unei reale catastrofe. Pe întreaga planetă s-au răspândit o mulţime de învăţători, care, la un preţ convenabil, prin metode mecanice şi diferite aşa-ne şi posturi ale corpului, inclusiv statul în cap, pregătesc din oameni deşeurile cosmice. În învăţătură s-a menţionat:

„Deja s-au spus multe despre psihism, dar totuşi este insuficient înţeles acest bici al omenirii. Psihismul slăbeşte orice năzuinţă şi realizarea superioară rămâne de neatins. Domeniul de activitate al unui astfel de om, cuprins de psihism, creează în jurul său un cerc vicios, în care îşi găseşte loc tot ceea ce frânează creşterea spiritului, a energiei. Psihismul include în el fenomenul celor mai mici energii şi focurile centrelor se sting de la aceste stratificări. Psihismul produce o inevitabilă zdruncinare a sistemului nervos. În afară de aceasta, ruperea de activităţile vitale închide calea spre autoperfecţionare. Creaţia se estompează şi se fixează starea de pasivitate, care îl transformă pe om în instrument sub influenţa diferitelor forţe. Cu slăbirea voinţei, slăbeşte controlul, şi prin aceasta se măreşte atragerea diferitelor esenţe inferioare. Cel ce doreşte apropierea de Lumea de Foc trebuie să se lupte cu aceste forţe ale răului”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 309). Tocmai psihismul şi mediumnitatea îl întorc pe om de la Sferele Superioare, deoarece corpul astral se încarcă atât de mult cu emanaţii inferioare, încât întreaga esenţă se modifică. Tot astfel, lucrul cel mai greu constă în curăţarea conştiinţei. Şi anume, omul trebuie să deosebească starea de foc a spiritului de psihism. În acest fel noi trebuie să învingem grozăviile psihismului. În mod similar, gândurile acestor instrumente se completează cu slujitorii întunericului”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 365)

Universul este astfel construit încât omul reuşeşte în evoluţia sa numai acţionând în concordanţă cu legile cosmice, fiindcă, mergând împotriva lor, el se duce spre pieire. Omul singur creează atât soarta sa, ca şi soarta planetei pe care o populează. Toate forţele şi energiile Cosmosului se află în slujba omului. Cea mai mare dintre aceste energii – energia psihică – nu este în această privinţă o excepţie, deoarece energia hotărâtoare, care domină asupra tuturor energiilor, este gândul uman. Evoluţia fiecărui om este determinată de tendinţa lui spre bine sau spre rău şi evoluţia întregului Univers este dirijată înspre năzuinţele omeneşti. Voinţa şi gândul uman realizează totul, exprimat într-o năzuinţă sau alta.

Una şi aceeaşi energie poate sluji scopuri creative sau distructive. În învăţătură este spus: „Unde poţi dirija energia dacă voinţa şi gândul sunt îndreptate spre rău? Într-adevăr, puterea va trece prin canalul întunecat. Cine vrea să ajungă mai jos, va şi ajunge!” Energia psihică, fiind cea mai sensibilă structură, îşi găseşte aplicare în toate fenomenele şi întâmplările vieţii şi reacţionează ferm la tot. În mâinile omului bun ea este instrumentul binelui şi în mâinile celui rău ea reprezintă un instrument îngrozitor de nimicire şi destrămare.

După calitatea principală a spiritului său şi după potenţialul principal al energiei, toţi oamenii sunt la fel, dar fiecare devine ceva în funcţie de năzuinţe. Totul depinde de modul în care se comportă oamenii cu imensul dar oferit fiecăruia. Unul se înalţă infinit şi devine colaboratorul şi membrul Ierarhiei Puterilor Luminoase ale Cosmosului, altul, ca o creaţie nereuşită, merge la prelucrare cosmică. Compromisuri sau căi intermediare nu există aici şi nu pot fi. Legile dezvoltării vieţii necesită perfecţionarea a tot ce există iar potenţialul spiritului şi energiei de bază îi este dat fiecăruia tocmai cu acest scop. Pe cel ce se comportă fără demnitate şi direcţionează aceste daruri imense ale Cosmosului spre dauna dezvoltării vieţii, nu-l aşteptă altceva decât distrugerea.

De aici reiese motivul pentru care înţelepţii şi

Conducătorii omenirii nu transmit oamenilor toate tainele cuceririi energiei psihice, deoarece, în starea actuală de dezvoltare a omenirii, aceasta ar aduce nenumărate catastrofe. Atlanţii dispuneau parţial de această taină, dar ea a dus la pieirea Atlantidei. De aceea, înainte de a începe dezvoltarea energiei psihice, este necesar să te eliberezi de hipnoza rătăcirilor antice, conform căreia omul poate atinge raiul, nu îndreptându-se spre perfecţiune, ci doar prin credinţa puternică în existenţa Forţelor Binelui, care duc continuu spre uşile raiului pe oricare păcătos care se căieşte. Conducătorii buni îi duc cu adevărat spre uşile raiului numai pe cei ce au scopuri bune. În cazul absenţei scopurilor bune, alţi conducători îl duc pe om spre uşile iadului, deoarece fiecare are un conducător după conştiinţa sa.

Din cele spuse devine clar că dezvoltarea energiei psihice, fără autoperfecţionare, respectiv fără avansare, îl conduce pe om spre autodistrugere. Această energie superioară conferă fie un bine superior, fie o distrugere completă. Nu se pot dezvolta până la un nivel superior calităţile care servesc unor scopuri inferioare, egoiste şi întunecoase.

Un astfel de sacrilegiu şi batjocorire a darurilor Cosmosului este o crimă grea împotriva legilor Universului. De aceea, legile distrug fără milă pe cei ce se comportă fără stimă cu aceste daruri imense.

Omul neştiutor spune de fapt: „Dacă această energie este atât de periculoasă, atunci mai bine să te ţii departe de ea. Bunicii noştri şi taţii nu cunoşteau niciun fel de energie psihică şi au trecut drumul lor de viaţă cu succes. Vom trece şi noi”. Desigur, el nu avea dreptate. Bunicilor şi taţilor noştri li s-a spus acelaşi lucru, dar sub altă formă. Vom aminti o parabolă a lui Christos despre talanţi. Aceşti ta-lanţi, despre care a vorbit Christos, constituie marile daruri ale Cosmosului, care îi sunt date fiecăruia pentru dezvoltarea şi perfecţionarea vieţii. Dar oamenii au făcut din ele lingouri de argint, eliberându-se astfel de obligativitatea perfecţionării. În această parabolă Christos

spune şi despre ce-l aşteaptă pe omul care nu a multiplicat acest dar, ci l-a îngropat în pământ.

În afară de aceasta, timpul nostru se deosebeşte substanţial de timpurile bunicilor şi taţilor noştri. Noi trăim într-un timp deosebit. Bunicilor şi taţilor noştri li s-a spus atât cât a fost necesar pentru acea vreme şi pentru gradul lor de conştiinţă. Nouă, conducătorii noştri ne spun mult mai mult şi noi nu putem lua ca model gradul de conştiinţă al bunicilor şi taţilor noştri. Timpul nostru necesită cuprinderea elementelor superioare ale Cosmosului – elementul de foc. Pentru aceasta este necesar ca oamenii să dezvolte în ei aspectul superior al acestui foc – energia psihică – pentru ca să nu fie nimiciţi de Focul Spaţial, când acesta se va apropia de Pământ pentru transmutarea a tot ce există şi purificarea planetei de deşeuri.

Dezvoltarea energiei psihice este necesară pentru a nu cădea în categoria deşeurilor, deoarece Focul Spaţial va acţiona în funcţie de conştiinţa fiecăruia. Cel ce va merge cu focul, respectiv cel ce a dezvoltat în sine energia psihică, reuşeşte cu focul, iar ce merge împotriva focului – va fi distrus. Despre această eră de foc vorbesc toate scrierile sfinte, inclusiv cele creştine. Trebuie numai să fie citite atent.

Dezvoltarea energiei psihice a fost necesară întotdeauna, în toate timpurile existenţei umane, deoarece aceasta este legea vieţii. Timpul nostru este doar timpul sintezei tuturor indicaţiilor date mai devreme umanităţii şi tuturor cuceririlor necesare. Legile vieţii necesită ca darurile date omenirii să fie înmulţite de aceasta. Nu este voie să fii parazit şi să trăieşti pe seama a ceea ce a fost creat şi a fost dat de Forţele Superioare ale Cosmosului, ca un principiu de viaţă. Noi nu avem dreptul să pierdem această bogăţie, care ne este dată pentru dezvoltarea vieţii, dar trebuie să adăugăm la ea şi să introducem ceva propriu în tezaurul comun al Cosmosului. Cine nu înmulţeşte ceea ce i se dă, de la aceasta se ia şi ceea ce a avut, cum este indicat şi de către Christos.

Prin aspiraţie spre lumină şi cunoaştere trebuie obligatoriu aprinsă această scânteie dumnezeiască, ce există în noi, în caz contrar ea se va stinge, va fi învelită în straturi care nu-i vor da posibilitatea să apară. Dar în afară de aprinderea propriului foc al spiritului este necesar să-i fie dat materialul fierbinte; el trebuie alimentat. Într-un cuvânt, pentru obţinerea darurilor superioare ale Cosmosului, care sunt date de manifestarea focului – energia psihică – este necesar să prefacem tot, ceea ce facem noi, de fiecare dată, la noi acasă, când dorim să obţinem aceste daruri, care ne dau flacăra noastră fizică, deoarece legile pentru manifestarea şi acţiunea forţelor stihiilor sunt la fel în toate planurile de existenţă. Este spus: „Legile AUM-ului sunt identice în toate stările”.

Energia psihică sau de foc, o dată pusă în acţiune „lucrează şi creşte întruna. „Fericirea focului creşte cu adevărat” se spune în învăţătură. Autosepararea energiei psihice, despre care s-a vorbit, şi emanaţiile ei conştiente pentru ajutorarea altora nu creează nicio daună stării generale a energiei psihice. Cu cât spiritul cedează din energia proprie, cu atât mai mult primeşte. Divizarea spiritului în acest caz înmulţeşte starea generală a energiei psihice la om, deoarece părţile spiritului ce s-au separat se întorc la grăuntele lor. Dar aici este necesar să introducem o restricţie. Când se spune că, cu cât spiritul cedează mai mult, cu atât primeşte mai mult, se are în vedere nu o eliminare excesivă, deodată, ci folosirea permanentă şi ritmică a ei; eliminarea excesivă, repetată, este periculoasă. În toate trebuie să existe o măsură. Eliminarea excesivă dezechilibrează organismul care se deschide atât spre o posibilă infectare, cât şi spre loviturile din partea forţelor rele. Dar are loc un fenomen complet opus, când lipseşte dorinţa de perfecţionare. „Când întunericul acoperă perfecţionarea, atunci Focul, pe neobservate, dar chimic confirmat, pleacă din spaţiul nedemn”. (Lumea de Foc, partea I, 183). Atunci, în loc de evoluţie, se obţine involuţie. La risipirea Focurilor nu trebuie nicidecum efectuate crime animalice. Noi ştim din

învăţături destul de diferite că până şi războinicii au reuşit aceasta. De obicei risipirea Focurilor are loc în zorii şi amurgurile spiritului. „Cu acţiunile minore se opreşte creşterea Focurilor” se spune acolo. „Unde nu există un schimb corect de energie psihică, acolo nu există divizibilitatea spiritului. Când focul este pasiv sau a început să se elimine din lăcaşul nedemn, atunci, desigur, divizibilitatea spiritului este de neatins”. (Din scrisorile E.I. R.)

„Grăuntele spiritului şi divizibilitatea acestuia explică tangenţial Monada. Grăuntele spiritului este necesar pentru viaţă dar divizibilitatea spiritului face posibilă şi îmbogăţirea şi răspândirea Monadei. Spiritul se poate diviza conştient spre folosul Lumii şi trimite părţile lui spre victorie; astfel se produce îmbogăţirea sa. Dar ignoranţa poate risipi bogăţia şi rămâne lângă grăuntele adormit; astfel se instaurează indiferenţa. Desigur, părţile nedelicate ale spiritului pot ieşi învingătoare, spre dezastrul inimii adormite! Astfel, pentru a nu se reveni la divizibilitatea spiritului, să ţinem minte că grăuntele acestuia poate să doarmă, sau să strălucească de energie. Numai prin această lumină este creat magnetul inimii, care atrage în sânul său părţile spiritului lăsate libere. Este o mare diferenţă între a lăsa să plece şi a pierde. Astfel se poate reţine că grăuntele spiritului adormit, chiar dacă favorizează viaţa, admite totuşi toate calităţile indiferenţei”. (Lumea de Foc, partea I, 375)

Elucidând problema necesităţii dezvoltării energiei psihice, este necesar să clarificăm acum a doua parte a acestei probleme – prin ce metodă se poate dezvolta şi acumula această putere superioară? De la sine înţeles, pentru dezvoltarea forţei superioare, trebuie adăugat numai ce este superior, numai ce este curat, ce este luminos. Posedarea forţei de foc superioare, cu ajutorul căreia se pot conduce forţele naturii, nu se poate atinge prin metode mecanice, ca de exemplu a sta în cap, consumul de narcotice, efectuarea frecţiilor şi învârtirea fără sens într-un loc până la pierderea conştiinţei. O

atitudine neserioasă şi neglijentă faţă de această problemă este o crimă împotriva ta. Dorinţa de stăpânire a forţelor superioare în scop egoist reprezintă o profanare. Folosirea acestei forţe superioare în dauna altora este un sacrilegiu. De aceea, dezvoltarea conştientă şi acumularea energiei psihice este permisă, cu discernământ, şi numai spre folosul lumii, numai pentru binele comun şi ajutorul aproapelui. Numai astfel de scopuri justifică acumularea energiei psihice şi pot fi şi vor fi folositoare şi pentru posesorul ei.

„Oamenii s-au dezvăţat complet să înţeleagă şi să folosească energia psihică. Ei au uitat că orice energie, pusă în acţiune, naşte o inerţie. Aproape că nu este posibil să împiedici această inerţie, de aceea orice manifestare a energiei psihice continuă acţiunea sa după inerţie, uneori chiar fără întrerupere. Se poate deja schimba gândul, dar, ca urmare a emisiei anterioare, va pătrunde totuşi în spaţiu; în aceasta constă forţa energiei, dar şi calitatea ei, ce necesită o grijă deosebită. Se poate dirija energia psihică numai cu o conştiinţă luminoasă, ca să nu impurificăm calea cu emanaţiile anterioare. Deseori, un gând întâmplător şi necaracteristic tulbură mult timp suprafaţa oceanului realizărilor. Omul a uitat deja de mult de gândul său, dar el continuă să zboare în faţa lui, luminând sau întunecând calea. Pentru strălucirea razei se alipesc făclii mici, îmbogăţind-o. Spre deşeuri sunt atrase părţile de praf închise la culoare, întreţăind mişcarea”.

„Când spunem – zburaţi luminos, sau – nu vă impurificaţi, ne referim la acţiune”.

„Tot ce s-a spus despre energia psihică se referă la fiecare acţiune. Aici nu este nimic abstract, pentru că ea este depusă în toată natura şi cu deosebire exprimată în om. Cum vrea omul să uite de ea, energia psihică dă de ştire despre sine şi acţiunea de iluminare va învăţa omenirea cum să se comporte cu acest tezaur”.

„Dacă a venit vremea să se vorbească despre depunerile vizibile de energie psihică, aceasta înseamnă că realitatea a intrat în claritate; înseamnă că oamenii trebuie

neapărat să se îndrepte spre posedarea energiei psihice. Focul spaţiului şi energia psihică sunt legate între ele şi reprezintă baza evoluţiei”. (Agni Yoga, 477)

Din cele spuse devine clar că energia psihică, fiind factorul principal de manifestare a vieţii, este degajată de fiecare organism viu, corespunzător conştiinţei lui. Cu cât un organism este superior din punct de vedere al conştiinţei, cu atât el elaborează energie psihică de calitate superioară. Cum a fost spus anterior, energia psihică formează nu numai fiecare organ sau atom, dar „fiecare eliminare de secreţii, fiecare expiraţie trimite o emanaţie a energiei psihice. Fiecare om concentrează abundent spaţiul, de aceea el este obligat cu atât mai mult să aibă grijă de calitatea mai bună a energiei psihice. Dacă oamenii ar fi înţeles că fiecare respiraţie are importanţă pentru spaţiu, ei ar fi avut grijă să cureţe respiraţia”. (AUM, 339)

Respectiv, pentru ridicarea calităţii energiei psihice proprii, trebuie ridicată calitatea conştiinţei. Înălţarea sau îmbogăţirea conştiinţei are loc numai în cazul când sunt admise realităţile proclamate.

Închizând conştiinţa proprie pentru pătrunderea unor realităţi, omul nu poate reuşi în această direcţie. Atunci are loc nu ridicarea, ci scăderea conştiinţei, şi împreună cu aceasta scăderea calităţii energiei psihice eliminate. Astfel, în problema dezvoltării energiei psihice, ca şi în toate problemele evoluţiei umane, vedem că totul depinde de conştiinţă. Fiecare procedează după conştiinţa sa şi primeşte în funcţie de aceasta. Prima condiţie a elevării conştiinţei constă în perceperea muncii. „Conştiinciozitatea muncii este baza deschiderii conştiinţei, altfel spunând, începutul acţiunii energiei psihice”, se spune în învăţătură.

Efortul conştient, permanent şi sistematic este un mijloc puternic pentru trezirea şi acumularea energiei psihice. Calitatea de bază a acestui element de foc este acţiunea şi mişcarea permanentă. Ea nu poate exista fără acţiune, static. De aceea se poate trezi spre acţiune

energia psihică şi se poate acumula numai prin muncă constantă şi avansare permanentă. Energia psihică necesită un exerciţiu permanent. Elanurile întâmplătoare nu creează ritmul. Numai munca permanentă şi asiduă creează întregul ritm care reprezintă o condiţie principală a izbândirii, îndeosebi în problema dezvoltării energiei psihice.

Schimbul corect de energie psihică şi curentul permanent al acesteia se bazează pe ritm. Ritmul, în toate, şi în muncă îndeosebi, este o condiţie obligatorie pentru creşterea energiei psihice. Dar în afară de conştiinciozitate şi ritmicitate, în orice muncă trebuie inclusă dorinţa de îmbunătăţire a calităţii, pentru că în caz contrar munca devine neplăcută şi dependentă, încât se reflectă în mod necorespunzător în calitatea energiei psihice. O metodă mai bună pentru creşterea şi acumularea energiei psihice este dragostea de muncă. S-a observat de mult că oamenii cei mai ocupaţi sunt şi cei mai longevivi. Munca permanentă şi ritmică conduce la acumularea unei rezerve de forţă vitală, care îi protejează de multe îmbolnăviri pe oamenii ocupaţi, lungind cu aceasta existenţa lor. Şi, dimpotrivă, oamenii imobili, inerţi şi comozi sunt supuşi diferitelor feluri de îmbolnăviri şi plecării mai timpurii din planul de existenţă pământean. Comoditatea este una din „calităţile” omeneşti cele mai păgubitoare. Ea opreşte în noi acţiunea energiei psihice şi prin aceasta dărâmă întreaga noastră evoluţie, ducând în final la descompunerea completă a omului. Şi înţelepciunea populară a evidenţiat comoditatea drept mamă a tuturor viciilor. Asupra minţii trândave a omului comod acţionează deşeurile Lumii Subtile, insuflându-i gânduri inferioare, favorizând aspiraţiile naturii lui inferioare, care în final se transformă în tot felul de vicii. Omul comod este un cadavru viu, este un mort în descompunere, fiind o creaţie nereuşită, supusă prelucrării cosmice.

Dacă atitudinea conştientă faţă de muncă este începutul acţiunii energiei psihice, atunci continuarea acţiunii acesteia, şi îndeosebi ridicarea calităţii energiei

psihice depind de unica pârghie a tuturor manifestărilor vieţii – conştiinţa umană. Panaceul pentru perfecţionarea vieţii şi eliminarea tuturor lipsurilor şi viciilor este creşterea calităţii conştiinţei. Numai creşterea calităţii propriei conştiinţe arată oamenilor posibilitatea stăpânirii energiei psihice. Dacă ne-am închipui că folosirea acestei forţe uriaşe ar fi dată oamenilor cu grad scăzut de conştiinţă, atunci greu ne-am putea da seama câţi oameni ar fi cauzat rău lor şi altora. În învăţătură s-a spus: „Desigur că mulţi, din fericire, nu au acces la putere. Numai cu îmbunătăţirea conştiinţei se poate dezvolta energia psihică pentru largă întrebuinţare. Fie ca această vreme bună să vină mai repede”. (AUM, 375).

De aceea, cine vrea să se unească cu această forţă superioară, cine vrea ca acest timp bun să vină mai repede, trebuie în primul rând să aibă grijă de îmbunătăţirea şi elevarea conştiinţei sale. Puterea superioară se atinge iar calitatea mai ridicată a energiei psihice se elaborează nu prin procedee mecanice, ci cu aspiraţii spirituale. Trebuie să aspirăm spre Lumea Superioară şi Forţele Superioare cu spiritul deschis şi inima curată. Aspiraţia intensă, neînfrântă de nimic, spre Lumea Superioară şi cunoaşterea superioară, respectul Ierarhiei Lumii şi legătura spirituală permanentă cu Aceasta, aspiraţia spre frumos, iubire şi compasiune faţă de tot ce trăieşte, efortul conştient spre binele comun – iată metodele îmbunătăţirii conştiinţei proprii şi modul de cucerire al forţei cosmice – energia psihică.

Nu trebuie niciun fel de concentrare, nici meditaţii nici procedee Hatha Yoga şi nici Prāṇāyāma. Prāṇāyāma uşoară, nu mai mult de cinci minute, este întotdeauna folositoare pentru susţinerea sănătăţii, dar Prāṇāyāma cu scopul concentrării energiei pe un centru anume este deja unul din procedeele de dezvoltare a psihismului inferior. Trebuie trezită conştiinţa proprie şi aprins focul inimii. Trebuie îndreptată toată viaţa într-o izbucnire, ce nu cunoaşte opriri, spre Adevăr, Lumină şi Cunoaştere. Iată tot ce trebuie spus pe scurt. Cine a înţeles aceasta şi aplică

în viaţă, acela se află pe calea bună, evită multe pericole şi va realiza mult.

Năzuinţa – barca Arhatului. Năzuinţa – inorogul acţiunilor. Năzuinţa – cheia tuturor peşterile. Năzuinţa – aripa vulturilor. Năzuinţa – raza soarelui. Năzuinţa – zaua inimii. Năzuinţa – floarea lotusului. Năzuinţa – cartea viitorului. Năzuinţa – universul fenomenelor. Năzuinţa – numărul stelelor (Comunitatea, 55).

„Trebuie pur şi simplu observate diferitele manifestări ale energiei psihice. Ea poate fi eliberatorul sau înrobitorul, în funcţie de cum va fi direcţionată. Pentru direcţionarea ei nu trebuie formule speciale, trebuie numai o năzuinţă sinceră. Dar această sinceritate nu este uşoară, deoarece prin sinceritate oamenii înţeleg cu totul altceva. Prin sinceritate ei pot justifica orice nelegiuire, dar unde va fi abnegaţia care purifică acţiunea? Răul este unit cu făţărnicia şi cu individul”.

„Nu trebuie farmece; numai purificarea conştiinţei va trimite energia psihică în direcţia corectă”. (Agni Yoga. 483)

„Metodele pompării energiei psihice sunt multiple. Un gând înălţător sau bucuria direcţionată, curenţii spiritului şi oricare concentrare internă puternică pot multiplica manifestarea energiei psihice. Acest izvor secret se poate completa dinăuntru în acest fel. La mari zdruncinări sau îmbolnăviri, cristalul energiei psihice se poate umple cu o forţă nouă, cu energii care se alimentează din centrii superiori, cu sentimente superioare. De aceea credinţa, direcţionată spre Izvorul Luminii, creează realmente minuni”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 402)

„Energia psihică direcţionată se intensifică îndeosebi prin focul spiritului. Intensificarea voinţei multiplică depozitul şi forţele energiei psihice. Poţi să te convingi în viaţă cum fenomenul de intensificare a energiei psihice se opune şi acţionează împotriva diferitelor stăvilare. Curenţii energiei psihice pot să magnetizeze atmosfera înconjurătoare atât încât să formeze un curent de foc

împrejur, care sparge toate energiile negative ce vin. Încordarea conştientă a energiei psihice de neînfricare este o mare carapace. Utilizarea conştientă a acestor concentrări produce un zid de foc, ce protejează poziţia stabilită. Creaţia energiei psihice este nelimitată”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 408)

Răbufnirile spiritului sau o nefericire neaşteptată pot în aceeaşi măsură să intensifice fluxul energiei psihice. Acest fenomen se poate înţelege în cazul răbufnirilor spiritului, dar la un necaz se pot observa multe diferenţieri subtile. Când omul nu este lucid, desigur, energia psihică nu se poate concentra şi nici nu începe să acţioneze. Dar în cazul unei îndrăzneli a spiritului, energia psihică poate răbufni, ca o flacără puternică, formând parcă o protecţie împotriva răului ce se apropie. Se pot face exerciţii de concentrări ale energiei psihice şi voinţa încordată poate presa rezerva de energie psihică. Frica, desigur, poate numai stinge rezerva energiei psihice. De aceea, dezvoltaţi rezerva energiei psihice şi forţaţi îndrăzneala, deoarece numai în acest izvor se află atâta forţă”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 413)

„Dorinţa de realizări superioare înaripează spiritul şi apasă rezerva de energie psihică. Doar energia psihică asemănătoare cu focul necesită o aplicare clară, de aceea năzuinţa de foc reprezintă o apăsare foarte puternică a energiei psihice”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 411)

„Inima forţează îndeosebi energia psihică şi fiecare emoţie se reflectă în rezerva energiei psihice. Se poate vorbi despre moartea chimică a omului, când rezerva de energie psihică se epuizează. Se poate vorbi despre o renaştere când energia psihică începe să se completeze. Prin studierea subtilă a procedeelor se poate găsi o metodă de concentrare a energiei psihice, dar pentru aceasta trebuie cunoscută starea spirituală. Însă componenta de flacără a energiei psihice poate fi presată numai printr-un stimul de flacără. În lupta cu îmbolnăvirile se poate presa energia ca un factor puternic. La o conştiinţă purificată se pot intensifica forţele spiritului,

care sunt mobilul spaţial. În inimă se pot găsi pârghii pentru renaşterea energiei psihice”. (Lumea de Foc, partea a III-a, 414)

„Să nu întârziaţi cu studierea energiei psihice. Nu întârziaţi cu aplicarea ei. Astfel, valurile oceanului vor spăla toate barajele, transformând cursul gândurilor în haos. Să acceptaţi deviza: «Neîntârziatul nu întârzie»… Spuneţi prietenilor cum este de comprimat timpul, cum ceva pierdut nu se mai întoarce… În timpul accelerării evoluţiei este oare drept să rămâi zăvorât? Oare se poate adormi în timpul trăsnetului? Vremea pazei trebuie primită fără frică şi fără compătimire de sine. Nu există oboseală când la uşă bate devastarea, când puterea energiei psihice poate ţâşni ca un curent fără oprire. Comparaţi-vă pe voi cu situaţia Olandei, unde nivelul mării deseori este mai sus de sol. Ce vigilenţă de patrulă trebuie să fie în protejarea canalelor şi digurilor?!”

„Primiţi afluenţa energiei psihice ca pe un val fertil. Pierderea acestor posibilităţi prezintă pentru comunităţi o daună ireparabilă. Lăsaţi lumea veche să se teamă de studierea energiei psihice. Voi, tineri puternici şi necugetaţi, studiaţi din răsputeri şi primiţi darul ce se află la uşa voastră. Uitaţi-vă cu ochiul de vultur, şi cu săritură de leu acaparaţi puterea predestinată. Să nu întârziaţi. Să aveţi predilecţie spre studierea realităţii…” (Comunitatea, 249)

Din aceste extrase se observă câte eforturi s-au făcut şi se fac din partea Fraţilor Mai Bătrâni ai omenirii, ca să urnească conştiinţa umană din punctul mort, oprită într-un loc. Prin diferite metode şi cuvinte i se imprimă omenirii gândul despre irepetabilitatea momentului actual al evoluţiei, despre faptul că ceea ce s-a omis nu se va repeta, că cel întârziat va trebui să înceapă propria evoluţie de la început. Este însă adormită conştiinţa majorităţii oamenilor contemporani. Cum unui nevăzător din naştere e greu să-i explici ce este lumina, aşa de greu este să trezeşti conştiinţa adormită.

În realitate trebuie să ai creierul complet atrofiat, ca

să nu te înspăimânţi în faţa unei astfel de perspective ucigătoare. S-ar părea că este mai bine să intensifici forţele, ca să cuprinzi forţa predestinată, cu un salt de leu, şi să faci o săritură fără precedent în evoluţie în loc să te lipseşti de ceea ce ai atins, să fii inclus în „nodurile de piatră” şi să începi propria evoluţie din regatul mineralelor, dar conştiinţa adormită va prefera a doua variantă. Ea va descoperi o mulţime de şiretlicuri ignorante, ca să dovedească dreptatea concepţiei proprii din Evul Mediu, „erezia” Noii Revelaţii. Doctrina săracă despre o singură existenţă a omului şi posibilitatea de a ajunge locuitori ai raiului prin iertarea păcatelor a adormit conştiinţa umană şi o ţine cu putere în starea de somnolenţă.

Dar a venit momentul cosmic pentru ridicarea conştiinţei umane pe o treaptă superioară. Vine Proprietarul, are loc Marea Dominaţie ce ne-a dat propriile sale daruri pentru dezvoltarea şi perfecţionarea vieţii. Neapărat va trebui să dăm raportul despre cum le-am folosit. Talentele proprii îngropate în pământ şi darurile multiplicate vor primi răsplată în funcţie de conştiinţă, cum a vorbit Christos despre aceasta în parabola despre talanţi. Cei ce au îngropat în pământ talanţii vor trebui să elibereze planeta de propria prezenţă ca să nu împiedice o dezvoltare liberă a conştiinţei superioare a celor ce au înmulţit darurile date. Conştiinţele rămase adormite cad din evoluţie, ca să o înceapă din nou.

De aceea s-a şi spus că ce a scăpat nu se va întoarce. Între altele, cei care au făcut progrese după cuvintele lui Christos „intră în bucuria Stăpânului său”. În aceasta şi constă ireparabilitatea şi groaza momentului prezent de evoluţie, pe care fiecare îl primeşte după conştiinţa sa. Dar aceasta nu înseamnă sfârşitul pământului, cum eronat cred unii. Va fi sfârşitul epocii întunecoase şi al conştiinţelor adormite, pentru ca lumina şi epoca luminoasă să poată triumfa şi intra în legile sale. Marea eră de foc şi necesitatea de a cuceri forţa superioară, respectiv energia psihică, îi este scoasă în evidenţă omenirii în toate

învăţăturile religioase, cu mii de ani în urmă, dar acest moment irepetabil de evoluţie vine în timpurile noastre.

CERCETAREA ŞI STUDIEREA ENERGIEI PSIHICE

Datorită situaţiei de excepţie pe care o ocupă această energie în Univers precum şi datorită faptului că acest factor important al vieţii încă nu este cercetat, studierii energiei psihice trebuie să i se acorde o atenţie deosebită, nu numai din partea oamenilor de ştiinţă, ci şi din partea oricărui om învăţat, pentru că, necunoscând proprietăţile principale ale acestei energii, nu este posibil să fie stăpânită şi folosită conştient. Dificultatea studierii energiei psihice constă în faptul că manifestarea acesteia este întotdeauna individuală. Cum marea nu repetă niciun val al său, aşa şi energia psihică nu repetă nicio manifestare a sa iar oricare din aceste manifestări este total individuală şi este, cum s-a spus anterior, acţiunea forţelor din care a fost compus cazul dat, complexul tuturor condiţiilor şi sinteza tuturor tendinţelor. Cum aceste condiţii niciodată nu sunt identice, aşa şi fenomenele energiei psihice, niciodată nu sunt asemănătoare. Energia psihică este o energie sintetică, ce aduce totul spre propria sinteză.

„Fiecare care doreşte să cerceteze energia psihică, trebuie, în primul rând, să se preocupe de experimentarea propriei energii psihice. În diferite experienţe se poate observa cum acţionează energia proprie. Fiecare energie are caracteristici proprii. Este greşit să credem că dacă legea este unică, atunci toate manifestările vor fi identice”.

„Cu cât energia este mai subtilă, cu atât şi calităţile ei vor fi mai greu de văzut pentru o privire materială. Deci, în primul rând trebuie stabilită exact calitatea principală, care va reprezenta piatra de probă. O astfel de calitate va fi puritatea gândurilor, cu dorinţa de a aduce foloase neprecupeţite. Razele victoriei vor fi făclii mai bune la studierea energiei psihice. Atenţia de asemenea va fi prietenul unor astfel de experienţe. Orice prevenire va fi dăunătoare”.

„Energia psihică se depune pe toate obiectele. Depunerile ei se vor referi la depunerile din spaţiu, de aceea se poate studia nu numai starea energiei particulare, ci şi cea a energiei culegătorilor. Pentru aceasta trebuie observată zăpada şi apa de ploaie. În general, dezvoltarea observaţiilor va da multe noi combinaţii”. (AUM, 269)

„Fiecare poate observa fenomenele energiei psihice în orice loc şi în orice timp. Atenţia trebuie concentrată şi notate pe scurt fenomenele observate.

Probabil, între astfel de adnotări, vor fi şi cele inutile, dar aceasta nu trebuie să ne tulbure. Notările au o importanţă imensă, deoarece manifestările energiei psihice se uită deosebit de repede. În fiecare zi are loc ceva neobişnuit. Nu trebuie considerat că are importanţă doar un oarecare fenomen zguduitor; uneori prinderea gândurilor sau căutarea unor pagini necesare pot să dea un exemplu semnificativ acţiunii energiei psihice. În afară de aceasta, calea atenţiei va elabora şi răbdarea, calitatea necesară pentru cercetare”. (AUM, 314)

„Observaţiile trebuie introduse nu numai asupra accesoriilor concordante ci şi asupra fenomenelor ce le despart. Experimentul multilateral este apreciat. Nu este posibil să se ia o hotărâre la începutul experimentării, privind ingredientele ce vor fi necesare pentru accentuarea efectului”.

„Se poate invoca colaborarea celor mai neaşteptate obiecte, deoarece calităţile energiilor subtile nu pot fi limitate. Infinitatea de posibilităţi nu încalcă în niciun caz valoarea ştiinţifică a cercetării. Se pot utiliza metode individuale şi de asemenea pot fi acceptate cu curaj noi manifestări”.

„Nimeni nu poate spune unde se termină puterea omului. La aceasta, nu un supraom, ci cel mai sănătos om poate fi înaripat de o realizare fericită. Pe fiecare obiect de uz casnic poată fi studiată energia psihică. Nu trebuie să fie laboratoare speciale, costisitoare, ca să se educe conştiinţa”.

„Fiecare veac aduce omenirii vestea sa. Energia psihică are ca scop să ajute omenirea în probleme nerezolvate de ea”. (AUM, 381)

Experienţele privind energia psihică se pot efectua în încăperi diverse şi în timp diferit. Lumina palidă favorizează uneori chiar manifestarea energiei. Dar lumina solară puternică poate complica experienţa prin chimismul său. De asemenea condiţiile diferite din încăpere. Cea mai bună încăpere este cea îmbibată cu radiaţiile cercetătorului. Dar fiecare obiect întâmplător poate să aibă influenţa sa. Obiectele cercetate nu trebuie ţinute împreună, îndeosebi în timpul observaţiei. De asemenea, nu trebuie ţinute aproape obiectele zgomotoase şi instrumentele cu strune, care pot vibra la acţiunile străine. Dispoziţia în sine a observatorului are mare importanţă. Iritarea şi neliniştea nu pot fi de ajutor unei cercetări favorabile”.

„Când vă simţiţi obosit, nu trebuie încordată energia. Această forţă trebuie protejată în toate împrejurările. Nu trebuie risipită, ci păstrată energia necesară care lărgeşte domeniul cunoaşterii atât de minunat”. (AUM, 342)

„Obiectele cu care se efectuau experienţele au produs nu o dată uimirea celor ce începeau să studieze. Uneori, un obiect de uz casnic favoriza experienţa, iar altul, introdus special, îngreuna doar trecerea curentului energetic. De aici se poate conchide cât de greu este percepută legea energiilor subtile. Astfel, nu favorizează experienţa blana animalelor din cauza unei influenţe specifice electrizante”.

(AUM, 343)

„Experienţele asupra energiei sunt întotdeauna obositoare. Asemenea presiune nu se poate invoca mai mult de o jumătate de oră, altfel se poate pierde sănătatea. Dar un scurt exerciţiu însoţit de însemnări este folositor, pentru că fiecare disciplină doar îl întăreşte”. (AUM, 350)

„Cercetătorul energiei psihice se află în condiţii cu totul diferite faţă de ceilalţi cercetători. Ei pot să acorde cercetărilor proprii timpul determinat, pe când

cercetătorul energiei psihice consacră observaţiilor întregul timp. El nu ştie niciodată cum se formează fenomenul excepţional. El nu poate lăsa fără atenţie cursurile gândurilor, care pot apărea în fiecare minut. El trebuie să ştie să se trezească în deplină conştiinţă. Trebuie să acorde atenţie aurei oamenilor şi obiectelor. El trebuie să aibă răbdare şi bunăvoinţă. El nu poate să plângă şi să se descurajeze. Unui observator îi sunt necesare multe condiţii, ca imaginaţia şi cunoaşterea simţurilor". (AUM, 577)

„Observaţi că, înainte de acţiune, energiei psihice trebuie să-i acordaţi o clipă liberă. Trebuie cumva lăsat frâul pământesc, ca să-i permiteţi să se unească cu izvorul primordial. Este greşit ca să fie forţată energia dintr-odată cu emanaţii pământeşti. Trebuie înlesnită calea ei prin stabilizarea legăturii cu Lumea Superioară. Nu se poate ordona o astfel de legătură. Nu i se poate ordona unui porumbel voiajor să zboare; poate fi lăsat doar liber. El ştie unde să zboare. La fel de exact se pot elibera din cuşti zăgazurile energiei psihice; legătura magnetică se formează imediat".

„Mulţi vor vorbi despre concentrare, dar o astfel de stare deja necesită încordare. Între altele, este necesară doar eliberarea energiei şi ea începe să acţioneze. Multă vreme nu trebuie pentru o astfel de eliberare; o singură secundă este suficientă. Aşa îl vom elibera, în primul rând, pe prizonierul nostru. În poveşti s-au spus destule despre puternicul om invizibil". (AUM, 462)

„Pe cale experimentală se poate studia întregul domeniu de energie psihică. Nu se pot admite multiple presupuneri. Trebuie folosită cu mare precauţie literatura antică. Trebuie avut în vedere că multe definiţii aveau alt înţeles, la timpul lor, faţă de interpretările moderne. Multe aşa-numite fenomene metafizice, la timpul lor au constituit o realitate".

„Mulţi filosofi antici au lăsat după ei numai determinări simbolice. Ei, fie ascundeau conştient denumirile propriu-zise, fie în cursul învăţăturii foloseau

semne prescurtate”.

„Aprofundarea cunoaşterii energiei psihice în diferite epoci va dovedi aprecieri cu totul contradictorii. Să nu rătăciţi într-un astfel de labirint al gândirii umane. Aceste interpretări greşite ale fenomenelor proveneau de la experimentările insuficient de ştiinţifice. Nu sunt necesare poveşti despre energia psihică; dar omenirea va înainta printr-o experienţă intensă, efectuată în diferite colţuri ale lumii. Pentru o astfel de verificare autentică este necesară unitatea”. (AUM, 551)

„Mama va pune primele baze pentru cercetarea energiei psihice; până la naşterea copilului va observa întregul flux al vieţii şi alimentaţiei. Caracterul viitorului om este deja constituit în burta mamei. Se pot deja observa unele particularităţi care determină caracterul, exprimat prin dorinţele mamei. Numai că şi în acest caz trebuie făcute observaţii în mod cinstit. Dar posibilitatea propriu-zisă a observaţiei trebuie educată. Astfel, noi atragem din nou atenţia, nu asupra teoriilor şi dogmelor, ci asupra experimentelor şi observaţiilor”. (AUM, 552)

„Printre experienţele privind energia psihică există unele destul de accesibile şi folositoare. A face un exerciţiu cu energie pe oameni şi animale este periculos pentru că nu este uşoară evitarea întoarcerii loviturii. Dacă obiectul se dovedeşte insuficient de puternic, atunci este dăunător a-l înrobi. Dar rămâne a treia grupă adevărată. Deosebit de edificatoare pentru experienţă sunt plantele. Desigur, această experienţă va dura câteva luni, dar pentru organizarea energiei psihice ea oferă indicaţii mai bune. Să luaţi câteva plante de aceeaşi specie şi cu aproximativ aceeaşi vârstă; specia este în funcţie de preferinţe. Aşezaţi-le în aceeaşi încăpere şi faceţi observaţii personale, fără preferinţă. După două luni, împărţiţi plantele în trei categorii şi puneţi-le în trei încăperi diferite.

Faţă de prima grupă comportaţi-vă cu indiferenţă, celei de-a doua trimiteţi-i voinţă pozitivă şi la a treia trimiteţi voinţă de distrugere. Desigur, faceţi trimiteri la

distanţe mici şi folosiţi-vă de ritmul Mahavana.

Este foarte folositor ca trimiterile să fie reale şi diminuate după şapte zile. Este destul de trei ori pe zi – la apus de soare, la mijlocul zilei şi dimineaţa. Dimineaţa plantele se pot uda, adăugând în apă un vârf de bicarbonat de sodiu. La apus trebuie stropită cu soluţie de valeriană. Astfel se poate continua, nu numai experimentând pe plante, ci chiar impunându-le acţiunile ritmice. Nu trebuie utilizate în experiment plantele otrăvitoare şi din familia crinului, precum şi a ferigilor. Astfel se poate intensifica eliminarea de energie psihică.

Desigur, după aceea, pot fi arătate curioşilor, pentru a observa urmările acţiunii energiei psihice asupra apei şi curenţilor de aer. Dar pentru aceasta este necesar următorul nivel de tensiune. Astfel se poate face mult bine în mod frecvent, neieşind din limitele vieţii". (Agni Yoga, 387)

„Dăm indicaţii cu mare precauţie privind experimentarea energiei psihice. În primul rând, unii oameni pot întrebuinţa informaţiile în rău; în al doilea rând, unii pot întrebuinţa în rău experienţa faţă de propria sănătate; în al treilea rând, unii, ce nu au posibilitatea să facă acest experiment, pot să nege, ca fiind nereale cele spuse. Numai cei devotaţi cunoaşterii să se unească pentru o studiere serioasă. Toţi au avut prilej să întâlnească pe mulţi care batjocoreau lucrul cel mai important. Batjocura nu este numai ignoranţă, ea dovedeşte micimea conştiinţei".

„Confirm că energia psihică trebuie studiată cu toată atenţia. La discuţiile despre energia psihică nu trebuie să existe dispute. Fiecare experienţă trebuie repetată pentru înţelegerea individualităţii cazurilor separate. Fiecare experienţă are loc în condiţii deosebite. Această împrejurare trebuie reţinută, deoarece se vor găsi oameni, care chiar de la energia cea mai subtilă vor cere o repetare mecanică".

„Este deosebit de greu să ai laolaltă şi o capacitate individuală şi legică". (AUM, 390)

„Rezerva energiei psihice este inepuizabilă şi în cazul tendinţelor spirituale forţa ei se înmulţeşte. Tot în acest caz, energia constituie un impuls constructiv pentru noi rezerve. Calităţile acestei energii de foc sunt atât de diverse, iar potenţialul ei este superior oricărei energii, pentru că viaţa ce este inclusă în ea poate transmuta toate celelalte energii. Energia psihică în activitatea sa poate învinge orice împotrivire, dacă ea este dirijată conştient. Se epuizează un izvor evident numai atunci când nu este susţinut de o direcţionare conştientă. La izbânda spiritului, la saturarea cu foc, acest izvor de foc secret încordează toate funcţiile vitale". (Lumea de Foc, partea a III-a, 400)

„Ridicarea şi coborârea energiei psihice este condiţionată de cauze diferite. Trebuie înţeleasă diferenţa de bază, respectiv calitatea spiritului purtător de energie". La spiritul de foc, chiar la cea mai mare scădere a nivelului de energie psihică rezerva ei nu se epuizează niciodată. Dar spiritul pământean se întăreşte numai cu energiile inferioare, care înghit foarte uşor mici rezerve de energie psihică, deoarece acest foc superior se produce prin pomparea centrilor superiori, aspiraţiilor şi simţurilor superioare. Fenomenul energiei psihice parcă se cristalizează la cădere, dar spiritul de foc poate aprinde cristalele prin tensiunea inimii. Extazul spiritului poate chiar constitui un potenţial de rezervă a energiei psihice. De aceea spiritul de foc nu poate epuiza rezerva proprie de energie psihică. Această rezervă poate să ardă la incendierea centrilor. Ea poate fi absorbită în lupte, în trimiteri la distanţe îndepărtate, dar acest cristal tainic nu poate să dispară; Numai acţiunea sa îşi schimbă ritmul, proprietăţile, precum şi tensiunea". (Lumea de Foc, partea a

III-a, 399)

Nu este posibil ca într-un capitol mic să se furnizeze toate indicaţiile referitoare la organizarea experimentărilor privind energia psihică. Se poate doar menţiona încă o dată, că în epoca trăită de noi această problemă este primordială şi constituie o condiţie

cardinală a evoluţiei fiecăruia în viitor. Nu încape îndoială că un locuitor de rând, supraîncărcat de caracterul vieţii mondene, complicate, nu poate să organizeze experienţele în înţelesul strict al cuvântului, dar un simplu spirit de observaţie faţă de toate fenomenele vieţii care îl înconjoară este accesibil fiecăruia. Hotărârea experienţelor în înţelesul larg al cuvântului este problema statului, organizaţiilor obşteşti şi societăţilor ştiinţifice, dar orice cetăţean poate şi este obligat să ajute în problema generală de studiere a acestui important factor de viaţă prin observaţii în sfera proprie a existenţei. Deoarece această energie imensă acţionează întotdeauna, peste tot şi în toate, atunci observaţiile privind toate fenomenele vieţii şi înregistrarea factorilor, care în mod obişnuit se consideră neobişnuiţi, pot fi primii paşi în studierea acestei energii primordiale.

Aici apare pericolul următor: se vor găsi oameni care vor susţine că indicaţiile învăţăturii referitoare la experienţele asupra energiei psihice sunt insuficiente, că sunt prea abstracte şi nu oferă date concrete pentru organizarea experienţelor necesare. Unor astfel de oameni trebuie să le aducem aminte o maximă înţeleaptă ce spune: „de sus se vede mai bine”. Fraţii mai în etate ai omenirii oferă oamenilor atât cât este necesar, cât pot prelua ei, cât permit legile evoluţiei. Aceste legi cer ca totul să se facă nu numai cu mâini şi picioare dar şi cu creier uman. Omul trebuie să gândească asupra lucrurilor şi singur să ajungă la ele. Conducătorii omenirii indică direcţia şi calea, dau sfaturi şi indicaţii, dar să ajungi şi să stăpâneşti trebuie să te străduieşti tu singur.

Fraţii Mai Mari îi cunosc foarte bine pe fraţii lor mai tineri. Dacă întotdeauna şi în toate ar primi formule de-a gata, atunci ar înceta evoluţia şi fraţii mai tineri ai omenirii s-ar lenevi într-atât încât s-ar transforma în animale. Pentru studierea energiei psihice, în cărţile învăţăturii s-au oferit foarte multe informaţii. Nu numai că sunt furnizate sfaturi practice pentru toate cazurile vieţii, sunt oferite nu numai avertizări şi precauţii, ci şi exemple de organizare a

experienţelor. Trebuie crezut ferm că cel ce vrea să ajungă ajunge, ceea ce realizează numai cel ce se străduieşte, şi i se deschide uşa numai celui ce bate la ea. Cine a reuşit ferm să cunoască această energie imensă pentru folosul lumii şi binele omenirii, acesta nu rămâne fără ajutor şi indicaţii pe mai departe. Cum şi sub ce formă vine ajutorul, la aceasta nu trebuie gândit, dar el vine.

În prefaţa la Agni Yoga se spune: „Noi o să auzim paşii stihiei focului, dar vom fi deja gata să dirijăm undele focului”. Această vreme nu se află după munţi, ci este deja în spatele nostru, când oamenii vor fugi înspăimântaţi dinaintea undelor flăcării ce curăţă pământul de deşeuri, dar a gândi atunci despre salvare va fi deja târziu, deoarece de Focul Spaţial nu se vor salva mulţi. Se vor salva cei care, cunoscând această energie şi posedând-o, vor fi gata să dirijeze undele focului. O mare importanţă şi un mare merit al învăţăturii Agni Yoga constă în faptul că ea pregăteşte oamenii pentru venirea acestui mare moment, că ea îi învaţă cum să stăpânească această forţă mare, ca să contracareze marea primejdie care va ameninţa orice apropiere de pământ a focului spaţial. De aceea, nu trebuie amânată nicio zi, nicio oră, întrebarea – să fii sau să nu fii constituie întrebarea salvării sau a pieirii. Acest sfat se poate încheia cu cuvintele învăţăturii: „Apropie-te cu toate forţele, observă cu toate mijloacele, cercetează prin toate metodele, cunoaşte cu toată îndrăzneala; să nu oboseşti, să te înflăcăreze fiecare găsire a Adevărului”.

FACTORII CE ÎMPIEDICA DEZVOLTAREA ENERGIEI PSIHICE

Condiţia principală a oricărei reuşite, şi în domeniul spiritului îndeosebi, este înţelegerea a ceea ce trebuie să reuşească. Esenţa oricărei probleme constă în înţelegere. Complicaţia oricărei probleme privind energia psihică se amplifică prin faptul că omul înţelege sau nu că în el există această energie – şi dacă ea există, atunci trebuie să acţioneze. Ea nu poate să rămână fără acţiune, pentru că

natura elementului de foc este într-o permanentă mişcare şi acţiune. Neconştientizată şi neîndreptată spre scopurile bune ale evoluţiei, pentru a da ce este cu adevărat important, ea începe să acţioneze în direcţia opusă. Ea nu numai, cum s-a spus anterior, că pleacă eşalonat din lăcaşul nedemn, dar începe să distrugă atât pe purtătorul energiei, cât şi toate operele acestuia. În învăţătură s-a spus: „Până când energiile subtile sunt neînţelese, ele nu vor fi folositoare oamenilor. Trebuie înţeles că energia neadmisă în conştiinţă poate fi chiar distrugătoare. Energia neînţeleasă, ca o stihie Nestăpânită, poate distruge tot ce înconjoară. Doar înţelegerea reprezintă aproape însuşirea acesteia, şi în orice caz este deja comensurabilă”. (Agni Yoga, 258)

Dezvoltarea cu succes şi reuşitele experienţelor cu energia psihică necesită respectarea multor condiţii. Trebuie luat în considerare absolut totul, nu numai condiţiile de timp, loc, atmosferă, iluminarea obiectelor înconjurătoare, dispoziţia, atât a experimentatorului cât şi a persoanelor prezente, dar şi influenţa curenţilor şi a razelor cosmice, precum şi influenţa amplă asupra întregii noastre vieţi din Lumea Subtilă şi a locuitorilor ei, care participă, chiar invizibil, cel mai activ în toate acţiunile vieţii noastre. De aceea nu trebuie aşteptat ca toate experienţele cu energia psihică să aducă dintr-odată rezultate pozitive. Trebuie manifestată mare chibzuinţă, spirit de observaţie şi mare răbdare, ca să se atingă rezultate pozitive. Cine nu posedă aceste calităţi, trebuie să le dezvolte. Respectiv, experienţele asupra energiei psihice vor fi deja folositoare prin faptul că omul va dezvolta în sine astfel de calităţi pozitive, ca spirit de observaţie şi răbdare. Dacă omul a descoperit deja aceste calităţi, atunci chiar energia psihică îi vine în ajutor în viitor.

„Încă o dată îi încurajăm pe toţi cei ce se întristează la prima nereuşită în experienţa cu energia psihică. Fie ca ei să uite câte condiţii pot influenţa şi împiedica experienţa. Oamenii şi obiectele, curenţii din spaţiu, starea

de sănătate şi, în sfârşit, gândurile primite de departe, toate pot mări sau diminua consecinţele. Multe încercări au fost oprite chiar la început, deoarece observaţia incompletă sau gândul duşmănos paraliza energia psihică”.

„Este trist dacă omul, după primul insucces, cade în deznădejde. Prin aceasta el arată doar că energia psihică se află în plină lipsă de disciplină. Atunci experimentatorul trebuie să gândească bine cum să formeze energia psihică. Dar în afara experimentelor omul nu este îndreptăţit să menţină energia primordială în stare deplorabilă. Fie ca fiecare cercetător să experimenteze pe sine însuşi în diferite împrejurări. Numai experimentările de tot felul pot dovedi care anume proprietăţi predomină în energia psihică dată”.

„De asemenea, fie ca cercetătorul să nu se chinuie cu particularitatea propriei energii, comparând-o cu experienţele altora. Unii sunt predispuşi să exagereze, dar alţii, din modestie, minimalizează, în cazul acesta scăpând din vedere proprietăţile cele mai valoroase. Fie ca să se înarmeze cu răbdare şi încredere faţă de observaţii. Nu trebuie să se lase copleşit de oscilaţiile şi elanurile care foarte des conduc la iritare”.

„Astfel susţineţi permanent cu grijă un observator începător”. (AUM, 586)

Nu este greu de înţeles că dacă pentru dezvoltarea energiei psihice trebuie manifestate maximum de calităţi pozitive, atunci orice proprietate negativă va stagna creşterea energiei psihice. Cea mai mare frână o va constitui gândirea negativă şi nedisciplinată; la fel cum mici viermi subminează cel mai rezistent edificiu, tot astfel gândurile josnice, nedemne, împiedică dezvoltarea energiei psihice. Dar în afară de viermi mici sunt şi arici mari, precum furia, frica, îndoiala, autocompătimirea care acţionează în mod distructiv asupra energiei psihice. Fiecare din aceste însuşiri umane negative creează o vibraţie specială, ce emană substanţe cu calităţi determinate, dăunătoare substanţei energiei psihice.

Despre daunele iritării şi supărării s-a pomenit deja

parţial în volumul Bazele Concepţiei Despre Lume a Noii Epoci (pag. 238), dar în legătură cu problema dezvoltării energiei psihice" asupra acestui principal duşman al ei trebuie să ne oprim mai amănunţit. În învăţătură s-a spus că orice energie depune în organismul uman un cristal special, care poate fi binefăcător pentru om, sau distructiv. Astfel, cristalele energiei psihice vor fi binefăcătoare acelui „Ringse" tibetan, cunoscut de înţelepţii orientului, dar în ştiinţa noastră încă necunoscut. Trebuie gândit că dacă energia psihică s-a depus deja atât încât a format cristale în organismul uman, atunci aceasta va fi o manifestare superioară a puterii superioare, care va însufleţi şi va înălţa omul pe mai departe. Cristalul iritării va fi imperil, otravă, ce se depune pe toţi pereţii canalelor nervoase şi care otrăveşte întregul organism uman.

Aceşti doi antipozi, ca binele şi răul, nu pot coexista împreună în organismul uman. Dacă omul este plin de imperil, atunci nu există în el energie psihică; dacă există în el cristalul binefăcător, atunci nu poate exista imperil. Omul infectat cu imperil, în întregul sens al cuvântului, este focar de epidemie şi toate emanaţiile organismului sunt infecţioase. În învăţătură se spune: „Desigur, respiraţia impregnată cu răutate va fi dăunătoare. Dacă otrava se depune în organism la surescitare, dacă saliva poate deveni otrăvitoare, atunci şi respiraţia poate fi purtătoare de otravă. Trebuie să se prevadă câtă otravă se expiră: o astfel de diversitate de rău poate compune noi combinaţii de otrăvuri în aglomeraţii imense de popoare. Ele vor fi amplificate de diferite emanaţii ale mâncărurilor în descompunere şi multiple deşeuri, care există chiar pe străzile capitalelor. Este timpul să avem grijă de curăţenia curţilor. Igiena este necesară şi în ogrăzi şi în respiraţia umană. Imperilul, expirat de oameni surescitaţi, reprezintă aceeaşi murdărie, acelaşi deşeu ruşinos. Este necesar să imprimăm în conştiinţa oamenilor faptul că orice deşeu îi poate infecta pe cei apropiaţi. Deşe-ul datorită descompunerilor este mai rău decât toate erupţiile". (AUM, 293)

„Nimic nu poate justifica autoproducerea de otravă; aceasta este egală cu omorul şi sinuciderea. Chiar oamenii cel mai puţin dezvoltaţi simt când intră un astfel de purtător de otravă. Cu el pătrund şi supărările, îngrijorarea şi frica. Câte boli fizice izbucnesc de la pătrunderea de imperil – a pătruns aprinzătorul!” (AUM, 294)

„La furie şi surescitare omul se socoteşte puternic – după închipuirea pământeană. Dar dacă te uiţi din Lumea Subtilă, atunci omul surescitat este deosebit de neputincios. El atrage spre sine o mulţime de esenţe mărunte, care se hrănesc cu emanaţiile mâniei. În afară de aceasta, el deschide zăvorul propriu şi permite să se citească chiar şi gândurile fiinţelor inferioare. De aceea starea de surescitare nu este admisibilă, datorită producerii de imperil, dar şi deoarece este o poartă pentru naturi inferioare”.

„Fiecare iritat va fi probabil de acord într-o măsură cu această explicaţie, dar imediat va manifesta o iritare mai mare – aceasta fiind natura fiinţei pământene obişnuite. Ne putem mira, cât de uşor se pun ei de acord, ca pe urmă să renunţe mai uşor. În plus vor fi inventate justificări neobişnuite. Este posibil ca Lumea Superioară să fie vinovată, în concepţia dezordonată a unui locuitor uşuratic al pământului. Este surprinzător să observi cum învinovăţeşte Lumea Superioară de toate acţiunile sale”. (AUM, 331)

Astfel se poate vedea cum cele mai simple adevăruri necesită repetarea”.

„Sigur, imperilul constituie principalul distrugător al energiei psihice. De asemenea, nu trebuie uitaţi trei distrugători: frica, îndoiala şi autocompătimirea. Când se va realiza o măsurare mecanică a energiei psihice, atunci în mod evident se poate vedea cum cei posomorâţi întrerup curentul energiei. Noţiunile abstracte vor constitui o dovadă a recunoaşterii energiei începutului vital, măsurabil şi cunoscut”. (Agni Yoga, 389)

„Voi vorbi ultima dată despre iritare. O să vedeţi

dauna, nu numai particulară, dar şi spaţială. Acest vierme, acoperit de zâmbet şi cinste, nu încetează să macine aura. Paguba lui se ascunde sub toate îndeletnicirile. De dragul creaţiei, însuşiţi-vă convingerea împotriva enervării. Când aceasta astupă urechile cu o pietricică însângerată, aude oare atunci omul? Când se înceţoşează ochii, vede oare atunci omul? Când o perdea coboară peste conştiinţă, unde este folosul? Dar trebuie ocrotit focul ca o comoară. Fosforul nervilor arde ca un fitil şi unde este folositoare lampa fără el? Se poate turna gaz peste foc, dar fără fitil nervii nu aprind focul".

„Simbolul focului aduce aminte de substanţa cea mai sfântă, care se acumulează aşa de greu, dar se distruge într-o clipire. Cum se pot aştepta urmări din învăţăturile chimiştilor, dacă noi vom începe să ne cufundăm în ceaţă!" (Agni

Yoga, 369)

„La descompunerea materiei este necesar să se ştie că în afara diferitelor ingrediente întotdeauna vor fi găsite două fenomene, cu nume necunoscute. Primul va fi depunerea energiei psihice şi al doilea – substanţa focului. Până când cristalul energiei psihice nu este format, nu poate fi captată substanţa focului. La fel cum depunerea energiei psihice poate fi observată prin imperil, tot astfel substanţa focului va fi captată după încordarea energiei psihice".

„În imaginile antice se poate observa depunerea de foc din jurul aureolelor. Acum, acest fenomen fizic a fost uitat complet. Voi cunoaşteţi deplina realitate a spuselor, dar oamenii de ştiinţă să nu se vaite dacă, înainte de găsirea focului, noi le propunem găsirea cristalelor de imperil. Mai ales, pentru că el aproape că a fost găsit de ei. Pentru că a acţiona veninul iritării este mult mai uşor decât a căuta o înaltă energie psihică". (Agni Yoga, 342)

„Dacă iritarea naşte imperil, atunci fiecare gând înălţător ar trebui să creeze ceva opus, o substanţă binefăcătoare. Ceea ce este adevărat. Desigur, binefacerea reprezintă o deplină realitate. Aceasta se naşte într-un

sistem cardinal şi acţionează asupra substanţei creierului. „Ringse” tibetan are o adâncă însemnătate, precum cristalul depus prin fenomenul binefacerii. Desigur, este greu să cercetezi substanţa binefacerii în timpul vieţii, pentru că nu este voie să atingi inima şi creierul. Fenomenul imperilului se poate mai uşor evidenţia în canalele nervoase ale extremităţilor. Dar totuşi ar fi nedrept să i se arate omenirii substanţa negativă şi logic ar fi să se propună existenţa celei de salvare. Desigur, în laboratoarele în care se creează, ambele substanţe vor fi evidenţiate. Noi nu vom sprijini experienţele obişnuite, dar acolo unde se vor crea treptele evoluţiei, acolo Mâna Noastră va fi de pază. Noi vom remarca mai întâi stabilirea imperilului şi apoi vom determina căile de apariţie a binefacerii. Dacă ştiinţa antică a păstrat rămăşiţele amintirilor despre depunerea urmărilor binefacerii, atunci desigur biochimistul poate să ofere dovezile contemporane. Apoi, aceste experienţe asupra substanţei organismului vor fi transferate în energii spaţiale şi noi vom înţelege din nou de ce binefacerea are o relaţie mai apropiată cu Ierarhia”. (Ierarhia, 422)

În afară de aceasta, iritarea şi supărarea dăunează mult omului, în viaţa lui pământeană – dezvoltând în organism otrava care distruge forţa protectoare a omului, deteriorând sistemul nervos, stopând dezvoltarea lui spirituală, creându-i mulţi duşmani şi adversari; încă mai grele urmări şi neplăceri au asupra omului iritarea şi răutatea după trecerea lui în Lumea Subtilă, şi îndeosebi în momentul morţii. Acest moment este hotărâtor nu numai pentru existenţa în Lumea Subtilă dar şi pentru următoarea încarnare.

„Se trece foarte greu în Lumea Subtilă în focurile negre ale mâniei; aceasta înseamnă orbire. În afara orbirii, asemenea mânie privează de mijloacele de comunicare, altfel spus, de limba spiritului. Când vorbim despre inadmisibilitatea mâniei, noi oferim numai un sfat. Mânia nu este o calitate omenească. Acesta este un aspect inferior al ignoranţei. La mânie, omul cade într-o stare

animalică, cu toate consecinţele acesteia. De aceea, dacă omul mânios a trecut în Lumea Subtilă, lui o să-i fie deosebit de greu să se ridice. Dacă orice fel de pasiuni împiedică ridicarea, atunci mânia, ca un fier înroşit, arde toate acumulările. Sfatul despre lipsa de mânie va trebui dat îndelung diferiţilor oameni, şi să-l audă şi copiii". (Lumea de Foc, partea I, 388)

Nu mai mic duşman al energiei psihice este frica. Efectul dăunător al fricii constă în faptul că ea paralizează voinţa omenească şi acţiunea principiilor superioare. Sub influenţa fricii, omul pierde lucrul cel mai de preţ – conştiinţa sa, pierde mintea şi se transformă într-o fiinţă inconştientă şi iraţională. În timpul fricii, omul nu numai că se aseamănă cu un animal, dar poate sta mai jos de cel mai inferior, deoarece poate face lucruri pe care nu le face animalul. Frica este contagioasă şi molima fricii se răspândeşte deosebit de rapid. Cine nu a auzit despre o panică în masă a oamenilor, care, în timpul fricii, au făcut lucruri cu adevărat teribile?

De aceea, frica, fiind o emoţie destul de puternică, creează în Lumea Subtilă imaginea foarte negativă a groazei, care se va duce după cel ce a produs-o, până când omul nu va dezrădăcina fructul creat de el. Omul, cum se spune în învăţătură, trebuie să treacă pe calea acestei spaime, pe care el a creat-o în imaginaţia sa. Astfel, legile înţelepte ale Cosmosului impun fiecărui om să experimenteze pe el însuşi acest rău, pe care el îl creează din cauza ignoranţei sale. Mai devreme sau mai târziu, omul, prin vibraţia spaimei, atrage spre sine acel ceva de care îi este frică. Dreptatea acţiunii acestei legi înţelepte noi o observăm destul de des în viaţă. Astfel, omul căruia îi este teamă de boală sigur se va îmbolnăvi, cel căruia îi este frică de foc – deseori moare în flăcările incendiului, cel căruia îi e frică de apă – se îneacă, cel căruia îi e frică de infractori – va fi jefuit de ei, cel căruia îi este frică de şarpe – piere de şarpe etc.

Dintre toate energiile distructive trebuie marcată vibraţia fricii. Pentru că frica distruge orice vibraţie

creatoare. Dacă s-ar putea să se transmită toate fenomenele create de frică, atunci omenirea s-ar fi înspăimântat de această imagine. Frica seamănă cu o genă, care creează în planul pământean pericole, din care cauză calea spre planuri superioare este tăiată. Dar în afară de aceasta, frica apasă puterile întunecate, împingându-le spre acţiuni întunecate. Dar chiar exemple simple de viaţă pot convinge cât de mult distruge frica destinul afirmat. Fiecare acţiune a fricii în planul subtil distruge o mulţime de posibilităţi. Fenomenul fricii este barajul pentru fiecare început. Tocmai puterea perfecţiunii conferă purificarea de frică. În drumul spre Lumea de Foc trebuie dezrădăcinată frica, deoarece roadele ei sunt distructive.

Dezvoltarea şi cucerirea energiei psihice necesită neînfricarea, necesită renunţarea la orice frică. Este necesară eliberarea de tot felul de temeri, dezrădăcinându-le din conştiinţă. Trebuie întotdeauna reţinut că absenţa fricii este prima condiţie pentru oprirea oricărei răutăţi. Natura elementului de foc este contrară oricărei manifestări a fricii. Omul căruia îi e frică de orice nu va avea vitejie faţă de Focul din Spaţiu. Între altele, pentru salvare trebuie să se manifeste vitejia. Ca în fuga dinaintea animalelor sălbatice, când se întâmplă să fie ajuns din urmă, aşa va fi ajuns din urmă oricine va dori să scape de elementul de foc ce se va apropia de pământ. Şi cum pentru salvarea de animalul sălbatic trebuie să ai curajul şi să te îndrepţi către acesta, de asemenea trebuie să te îndrepţi cu curaj către întâlnirea cu factorul sortit al evoluţiei noastre. Pentru ca să se dezrădăcineze frica trebuie întotdeauna păstrate în conştiinţă următoarele: nu o să-mi fie frică de nimic, nu întorc spatele nimănui şi voi întâmpina cu curaj orice teamă. Numai astfel se poate începe eliberarea de orice teamă.

„De multe ori Eu am avertizat în ceea ce priveşte frica şi trădarea; trebuie ţinut minte acest lucru din punctul de vedere al evoluţiei. Toate substanţele fricii sunt opuse focului. Fenomenul tuturor produselor fricii trecute

prin foc se transformă în cenuşă, de aceea îndreptarea spre energia de foc trebuie să marcheze renunţarea la orice fel de teamă. Trebuie luat exemplu de la inimile curajoase, care nu numai că nu fug de dragonii de foc, dar se apropie fără frică de ei".

(Inima, 589)

Îndoiala este de asemenea una din acele proprietăţi negative umane care pun obstacol înaintea oricărei posibilităţi de înaintare în evoluţie. Îndoiala este acel obstacol întunecat prin care nu trec razele soarelui. Îndoiala strică toate calităţile şi proprietăţile superioare umane. Ea nimiceşte toate începuturile bune. Îndoiala este acel vierme care, încet, dar sigur, subminează cele mai puternice temelii. Îndoiala reprezintă porţile deschise pentru accesul forţelor întunecate. Omul ce se îndoieşte de toate se descompune sufleteşte. Acţiunea de descompunere a îndoielii nimiceşte toţi lăstarii dezvoltării sufleteşti. Permiţând în inima sa plasa îndoielii, în final va fi nimicit de această plasă.

Îndoiala, ca şi credinţa, nu poate fi relativă; este întotdeauna absolută. Cei ce se îndoiesc de un lucru, se îndoiesc de orice. Cel ce crede 99%, dar admite 1% îndoială, în realitate se îndoieşte 100%, pentru că o singură picătură a acestei otrăvi este în totalitate suficientă ca să anuleze toată încrederea. Îndoiala, la fel ca şi frica, reprezintă naşterea necunoaşterii. Cel ce ştie nu are îndoială, dar neştiutorului îi este frică să accepte ceea ce nu a fost cunoscut în problema lui şi ceea ce el însuşi nu cunoaşte. El vrea să vadă totul cu ochii lui şi să atingă totul cu mâinile lui, omiţând faptul că concepţiile superioare nu pot fi dovedite pe cale normală, că acţiunea forţelor superioare şi a energiilor deseori nu poate fi nici văzută, nici palpată de organele fizice.

Cât de distructiv acţionează îndoiala oricine o ştie din întâmplarea cu apostolul Petru. El a vrut să meargă pe apa lacului Ghenisaret să întâlnească pe Christos şi a mers, dar când s-a îndoit atunci a început să se înece. Altui apostol, necredinciosului Toma, care a vrut să pună mâna pe rănile

din corpul lui Christos pentru ca să se încreadă în învierea Lui, Christos i-a spus: „fericiţi sunt cei ce nu au văzut dar care au crezut”. Respectiv, demnitatea şi meritul omului nu constă în necredinţă şi în neîncredere, ci în dezvoltarea în sine a conştiinţei superioare, care ştie totul şi indică întotdeauna în mod corect când este necesar să ne încredem şi când trebuie să ne îndoim.

„Viermele îndoielii este un simbol foarte semnificativ. Respectiv, viermele este asemănător cu un bacil ce descompune energia psihică şi influenţează chiar compoziţia sângelui. Cândva, oamenii de ştiinţă vor arăta trăsăturile psihice şi fizice ale omului ce se îndoieşte. Astfel de urmări ale bolii îndoielii vor fi printre cele mai infecţioase”.

„De la o vârstă fragedă trebuie folosită o mai bună profilaxie împotriva îndoielii. O fire sănătoasă, înţeleaptă nu va naşte îndoiala, dar orice ignoranţă va fi izvorul celor mai urâte îndoieli. Îndoiala va fi, în primul rând, o monstruozitate, şi în final va conduce la trădare. Epidemia trădării este deja un dezastru. Astfel, dintr-un vierme neînsemnat se formează cel mai urât balaur”. (AUM, 506)

Referitor la îndoială, în învăţătură s-a spus încă: „Îndoiala este moartea calităţii. Îndoiala este mormântul inimii. Îndoiala este începutul neobrăzării. Îndoiala ar trebui să fie menţionată în orice conversaţie, pentru că fără calitate unde ajungem? Fără inimă ce o să înţelegem? Fără frumuseţe ce atingem?” (Inima, 6). Altfel spus, cu îndoială nu sunt posibile niciun fel de succese, şi apropierea de elementul de foc nu numai că nu este posibilă, dar devine chiar periculoasă. Se poate da sfatul numai celui ce se îndoieşte: – Să nu negi ceea ce nu cunoşti, dar încearcă să cunoşti; să nu te îndoieşti de nimic, dar cercetează şi o să vezi că totul există cu adevărat; nu te mira de ceva nou, deoarece nimic nu este nou sub soare; nu te îngrozi în faţa necunoscutului, ci încearcă să-l cunoşti; să nu-ţi fie frică de greutăţi şi inaccesibilitatea sarcinii, deoarece nu este nimic greu şi inaccesibil pentru cel ce se concentrează.

În ceea ce priveşte încă un duşman amintit al energiei psihice, şi anume autocompătimirea, şi în acest caz acţionează acelaşi principal duşman al omenirii – ignoranţa. Omul ignorant, necunoscător al legii cauzelor şi consecinţelor, este gata să învinuiască pe oricine de necazurile ce-l ating, numai pe sine nu. El învinuieşte şi pe Dumnezeu, şi soarta, şi pe cei apropiaţi; între altele, o cauză reală a tuturor nereuşitelor şi loviturilor este el singur. Rezultatul unor astfel de văicăreli permanente şi cârteli împotriva nedreptăţii Forţelor Supreme este desprinderea de Lumea Superioară, ruperea legăturilor cu Ierarhia Forţelor Luminii şi trecerea normală de partea forţelor întunericului. Dacă a avut loc ceva asemănător, atunci o astfel de faptă se califică drept trădare – un aspect mai grav de trădare a Forţelor Luminii şi legilor Universului. Ruperea legăturilor cu Ierarhia Luminii deschide în faţa omului uşile beznei.

„Firul de argint este simbolul legăturii strălucitoare şi a încrederii. Poate fi condusă prezentarea despre această legătură până la o astfel de claritate încât firul va fi parcă perceptibil. Fenomenul Trăsăturii Conducătorului nu dispare ca şi firul de legătură. Dar voinţa liberă poate rupe strunele oricărei harfe. Am spus deja cât de trist sună strunele rupte pentru totdeauna. Realmente, chiar în jurul celei mai straşnice biruinţe se aud scrâşnetele unor strune rupte. În haos, cele mai crâncene gemete sunt tocmai acelea ale unor astfel de fire moarte. Bolile se nasc din astfel de acţiuni greşite. Trădătorii rup cele mai sfinte fire. De aceea trădarea este fapta cea mai rea împotriva Lumii de Foc. Ce ar putea fi mai ruşinos?” (Lumea de Foc, partea a III-a, 505) „Lipsirea de binecuvântare este un act al patriarhalului antic. El este departe de blestemele ulterioare. Blestemul este deja produsul ignoranţei, dar actul antic presupunea întreruperea legăturii cu Ierarhia. Legătura cu Ierarhia este binecuvântare adevărată cu toate consecinţele ei. Vor întreba ignoranţii: „Am defăimat de mai multe ori tot ce este Superior şi totuşi noi existăm, niciun foc nu ne-a mistuit şi nimic nu ne ameninţă”. Atunci

o să-i ducem pe o suprafaţă unde în murdărie se strecoară orbii şi săracii şi le spunem – ” iată, aceştia sunteţi voi”. O să vă ducem în temniţe, vă ducem în mine, o să vă ducem în foc, la execuţii. Vom spune – ” oare nu vă recunoaşteţi? S-a tăiat numai firul cu Superiorul şi voi zburaţi în prăpastie. Nu trebuie să vă înfricoşaţi, viaţa este plină de astfel de orori”. (Lumea de Foc, partea a II-a, 237)

Tocmai bezna, în adevăratul sens al cuvântului îl ameninţă pe omul care rupe firul cu Lumea Superioară, cu Ierarhia Forţelor Luminoase ale Cosmosului. Cuvintele sus menţionate din învăţătură prevestesc o soartă îngrozitoare oamenilor, ce au hulit Duhul Sfânt şi au rupt firul sfânt ce leagă pe fiecare om de Lumea Superioară. Despre aceasta învăţa şi Christos, spunând că „hula la adresa Duhului Sfânt nu se va ierta nici în această viaţă, nici în cealaltă”. Ignoranţa oamenilor în această privinţă este imensă. Nu numai că rup legăturile sfinte oamenii simpli şi neînvăţaţi, dar chiar şi oamenii de ştiinţă şi profesorii, chiar în publicaţii, relatează ceea ce nu cunosc. Este ruşinos să iei partea unor asemenea oameni de ştiinţă. Pe astfel de savanţi ghinionişti îi putem compătimi şi deplânge pentru soarta îngrozitoare pe care ei înşişi şi-au pregătit-o. Tuturor profanatorilor, înclinaţi să ia în derâdere şi să ponegrească lucruri sfinte, necunoscute, trebuie spus: păzeşte-te, ignorantule, să huleşti Duhul Sfânt şi ţine minte că nu e voie să glumeşti cu Focul fără să fii pedepsit!

ENERGIA PSIHICĂ ŞI BOLILE

Un factor atât de puternic în viaţa omenirii ca energia psihică primordială joacă un rol prioritar în problema sănătăţii şi bolii, în problema îmbolnăvirii sau însănătoşirii. Indiferent care ar fi cauzele îmbolnăvirii omului, starea energiei psihice întotdeauna îşi va avea influenţa sa într-o direcţie sau alta. Dacă omul posedă energie psihică, atunci ea îl poate apăra de multe îmbolnăviri şi este mijlocul profilactic cel mai bun împotriva tuturor bolilor. Ea poate ajuta la trecerea rapidă şi fără urme a oricărei boli. Energia psihică nefolosită va conduce la diferite complicaţii, absenţa acesteia în

organism – la o serie de boli grave. Învăţătura Eticii Vii, vorbind despre studierea energiei psihice, are în vedere, de asemenea, folosirea conştientă a acesteia pentru vindecarea bolilor.

„Criminalitatea creşte; cruzimea şi ferocitatea se amplifică. Este necesar să se privească la rădăcina unor astfel de fenomene ruşinoase. Nu a putut omenirea să devină mai rea fără cauze. Dar în afara cauzelor cosmice, chiar şi în umanitatea ca atare există toate motivele de a fi zguduiţi. Nu este voie să negăm la nesfârşit energia psihică. În virtutea presiunii cosmice, şi energia psihică umană îşi măreşte presiunea. Ea nu numai că nu este recunoscută, dar este chiar călcată în picioare, producând bolile fizice şi psihice”.

„S-a stabilit de mult că criminalitatea este o boală psihică. De asemenea sadismul, cruzimea şi ferocitatea sunt urmarea aceleiaşi epidemii psihice”.

„Nu se poate salva omenirea de la asemenea biciuiri dacă nu se atrage atenţia asupra stării energiei psihice. Presiunea ei creşte. Ea, asemănător gazului, prezintă pericolul explodării. Rămâne să fie direcţionată spre o albie puternică, bine gândită, altfel ea va termina evoluţia. Dar, asemenea influenţe asupra energiei primare nu pot fi întâmplătoare. Pe toată planeta ar trebui să apară oameni de ştiinţă, focare de cultură, care în colaborare să se ocupe de educaţia referitoare la energia psihică. O astfel de reţea poate constitui bazele unei discipline ştiinţifice”. (AUM, 513)

„Degeaba am gândit că tratamentul psihic este răspândită în mod corespunzător. Încercările de tratare cu ajutorul luminii şi al sunetului sunt slabe şi răzleţe. Nimeni nu se ocupă de cercetarea concordanţei aromei faţă de culoare şi sunet. Dar principala greşeală constă în faptul că aproape nu există doctori care să înţeleagă concordanţa Lumilor. Fără cunoaşterea acestor baze, te poţi scufunda în planul material îngust. Sfera energiei psihice se referă la toate planurile. Ea poate fi cunoscută în toată fineţea ei. Cu alte cuvinte, doctorul nu poate vorbi despre biruinţă,

dacă el nu are o imagine despre Lumina Subtilă. Medicul nu poate să înţeleagă tratamentul cu lumină, dacă el nu recunoaşte scala de culori. Nu poate să înţeleagă tonalităţile subtile dacă îi place muzica mai zgomotoasă. Nu se poate prescrie tratament cu arome, dacă nu le poate recunoaşte”.

„Vorbesc nu pentru a umili doctorii, ci aş fi vrut să-i înzestrez pentru salvarea omenirii. S-a acumulat prea multă otravă. Multe mijloace sunt îndreptate numai spre distrugerea energiei psihice, de aceea nu numai în oraşe ci şi în natură este deja distrusă prana prin pătrunderea curenţilor necunoscuţi. Între altele, trebuie să se înţeleagă că omenirea nu are dreptul de a otrăvi atmosfera Pământului – ea răspunde de igiena planetei”.

„Putem ruga doctorii să adopte o atitudine atentă faţă de înţelegerea raporturilor Lumii şi pentru rafinarea simţurilor proprii. Nu poate vorbi de bine cineva rău! Nu poate un grosolan să judece fineţea!” (AUM, 224)

„În nicio şcoală de medicină nu se predă psihologia. O asemenea materie în general nu există. Cuvântul psihologie este legat de pedagogie, nicidecum de cunoaşterea calităţilor energiei psihice. Nu este posibil să se admită că învăţământul medical se poate dispensa de o materie atât de importantă. Cunoaşterea energiei psihice permite o mai mare atenţie faţă de utilizarea medicamentelor, în ce măsură se pot folosi mai puţine medicamente, când vor putea medicii să aplice tratamentul psihic. Stimularea energiei psihice înnoieşte toate manifestările vieţii. Nu vom despărţi noţiunile superioare de existenţă de ajutorul medical. Multe izvoare antice arată că slujitorii bisericii au fost şi doctori. Se sublinia că doctorul trebuie să aibă autoritate, altfel el va merge la căpătâiul bolnavilor, neavând posibilitatea de a împiedica evoluţia bolilor”.

„Dar trebuie găsit un cuvânt de încurajare care să fundamenteze legătura superioară a Lumilor, ca zălog pentru sănătatea poporului. Nu va fi sănătate până când oamenii nu vor şti de ce duc ei povara pământeană. Nu

este posibil să satisfaci conştiinţa în sfera mică a unei planete mici. Groaza va sfâşia inima, care se va despărţi de ideea minunată a unităţii Lumilor. Fie ca tocmai doctorul, ca preot al ştiinţei, să ducă în case cunoaşterea Lumii Luminii". (AUM, 226)

„Energia psihică pătrunde în toate ţesuturile stabilind echilibrul în întregul organism. În caz de îmbolnăviri, energia psihică se îndreaptă spre acele centre care pot menţine echilibrul. Glandele depind foarte mult de energia psihică. Inflamarea lor se poate interpreta ca o scurgere a energiei psihice. Cu cât este mai scăzut afluxul acestei energii psihice, cu atât mai mult se inflamează glandele, deoarece dezvoltarea fizică are loc fără control. Cu cât este mai îndelungată scurgerea energiei psihice, cu atât mai grave vor fi îmbolnăvirile". (Lumea de Foc, partea a III-a.

416)

„Nevrita are legătură cu focul. De asemenea, multe boli ca reumatismul şi tulburările nervoase trebuie atribuite focului. Aceste boli se pot îndepărta uşor prin stabilirea calităţii energiei psihice. Când depunerile blochează canalele nervoase, atunci pot apărea diferite procese de boală. Întocmai ca pietrele ce se formează în organe, astfel de cristale ale energiei psihice pot face rău dacă energia nu este utilizată".

„Deosebit de periculoasă este lupta cristalelor energiei psihice cu depunerile de imperil. Deseori se îmbolnăvesc organismele dezvoltate din punct de vedere nervos, de aceea sunt aşa de necesare cercetările experimentale referitoare la energia psihică. Se poate accepta uşor ceea ce poate fi măsurat fizic". (Agni Yoga, 329)

„Cine va spune – de ce să ne preocupăm cu Agni Yoga şi cu energia psihică, atunci când noi avem sisteme de comunicaţii fără fir şi multe alte invenţii? Dar comunicaţiile fără fir transmit numai gânduri, pe când energia psihică nu numai că este imediat transmisă, dar omul o şi pune în aplicare imediat. Nu vom greşi dacă vom

spune că o jumătate din lume execută ordinele impuse şi nu există distanţă pentru energia psihică”.

„Din nou, cineva vă va spune – atunci energia psihică este periculoasă pentru oameni. Răspundem – desigur, toate energiile neutilizate sunt periculoase, dar ele există, şi vine timpul când va trebui să le aplicăm conştient în viaţă. La toţi există surplus de energie psihică; nefolosită, ea se transformă într-o depunere urâtă numită scleroză, când i se poate da energiei o mai înţeleaptă utilizare”. (Agni Yoga, 487)

„Cancerul reprezintă biciul omenirii şi trebuie să scadă în mod inevitabil. Măsurile principale împotriva cancerului vor fi măsuri profilactice. Cine nu consumă carne, vin, tutun şi narcotice, păstrează curată energia psihică; cine se supune uneori dietei cu lactate, cine curăţă intestinul şi foloseşte apă nu trebuie să se gândească la cancer”.

„La începutul bolii este aplicabilă operaţia, dar ea va fi fără sens dacă omul, după însănătoşire, se va reîntoarce la viaţa anterioară. Desigur, ultrasunetele pot descompune tumoarea, dar ce importanţă are acest lucru, dacă motivul otrăvirii nu este îndepărtat. Viaţa trebuie însănătoşită. Nu este înţelept să inventezi tratarea morţilor. Dar trebuie îndreptată atenţia asupra calităţii vieţii bolnavilor”.

„S-a instaurat opinia conform căreia cancerul este ereditar. Desigur, ar trebui să fie de înţeles că un organism otrăvit naşte unul la fel. Trebuie de îndată protejaţi copiii. Între ei încă nu sunt mulţi deosebiţi”. (Agni Yoga, 495)

„Se infectează numai corpul predispus la boală. Captează energia psihică sufletul gata să o primească. Dacă oamenii şi-ar fi dat seama că acumularea energiei psihice este necesară nu numai pentru viaţa curentă, ci ca achiziţionare permanentă pentru o superioritate inalienabilă, astfel de conştiinţe ar fi şters până acum graniţele viitorului vieţii. Oare conştiinţa vieţii nu ar trebui, împreună cu experienţele trecutului, să aibă grijă de viitor? Aceasta este obligaţia directă a oricărui om de ştiinţă. Cândva, oamenii de ştiinţă dădeau un nou curs

vieţii, dar acum treaba lor este să prelungească viaţa la Infinit”. (Agni Yoga, 553)

„Oamenii cu un depozit de energie psihică ar trebui să constituie o comoară a statului. Nu cu milioane de bipezi ar trebui să se mândrească o ţară, ci cu depozitul de energie psihică. Datorită unui depozit de energie psihică pot fi cruţaţi milioane de necunoscători. Fiecare tensiune a energiei psihice atrage ca un magnet embrionii de energii existenţi în sânul oamenilor. Aceasta înseamnă că fiecare posesor conştient de energie va constitui un bine obştesc. Cu o asemenea grijă vom lua atitudine faţă de orice acumulare de energie”. (Agni Yoga, 522)

„Doctorii observă adesea că cea mai periculoasă boală poate trece aproape fără urmă. Se va considera probabil că tratamentul sau unele condiţii exterioare au influenţat pozi tiv. Dar cauza principală va fi mereu uitată, putând produce efectele cele mai neaşteptate – energia psihică, numai ea singură poate schimba mersul bolii”.

„Energia psihică poate indica şi calitatea alimentelor şi daunele otrăvii. Omul singur poartă în el piatra de încercare. Se poate aplica cu succes această energie şi pentru determinarea bolilor. Se pot urmări îndeosebi variaţiile condiţiilor”. (AUM, 353 şi 354)

Obsesia şi autointoxicarea sunt vecine. Şi una şi cealaltă sunt puţin recunoscute de oameni. În cazul autointoxicării, obsesia este foarte uşoară, dar în cazul obsesiei apare în mod sigur autointoxicarea. Unele persoane afirmă că în cazul obsesiei sănătatea nu numai că nu slăbeşte, ci chiar se îmbunătăţeşte. O încordare a nervilor conferă o sănătate aparentă. Însă intruziunea în energia psihică a altcuiva deschide cu certitudine calea către afecţiuni diverse. Obsesia nu este psihism ci constituie o afectare a întregului organism. Să spunem în mod determinat – obsesia nu este numai o boală psihică, ci manifestarea afectării întregului organism. Multe epidemii au la bază obsesia. Desigur, obsedatul întunecat nu va avea grijă de sănătatea urmaşului. Fiecare îmbolnăvire reprezintă deja o descompunere care îi este favorabilă

întunericului. Două energii psihice nu pot coexista mult timp. Poate avea loc o slăbire periodică a obsesiei; o astfel de metodă se aplică de către obsedaţi dacă ei se scumpesc la jertfă". (AUM, 305)

„Nu este posibil să lichidezi energia psihică, dar poţi să o direcţionezi astfel încât ea poate să distrugă viaţa pământeană printr-o explozie. O analogie completă cu lumi întregi. De aceea când spun – feriţi inima şi energia psihică, dau cel mai elementar sfat".

„De asemenea, doctorii trebuie să înveţe să predea celor bolnavi esenţa energiei psihice. Este puţin dacă medicul ar oferi energia proprie; el trebuie să pună în acţiune şi energia celui bolnav. Astfel se va economisi risipirea energiei preţioase".

„Nepăstrarea energiei psihice reprezintă izvorul multor boli. Trebuie să spunem că nu numai îmbolnăvirile psihice şi fizice, dar şi obsesiile depind totalmente de starea energiei psihice. Omul care a pierdut imunitatea va pierde şi stocul de energie psihică. Omul care încalcă echilibrul natural demonstrează deja libertinismul propriei energii psihice. Fiecare ştie că este mai uşor să nu ajungi la libertinism decât ca apoi să-i curmi dezlănţuirea. Fiecare înţelege că dezechilibrul energiei psihice reprezintă apariţia multor nefericiri atât pentru sine, cât şi pentru ceilalţi. Omul trebuie să înveţe să recunoască pentru sine importanţa energiei psihice".

„Să nu se teamă că pe calea cunoaşterii va fi părăsit, fără alte izvoare ale cunoaşterii. Magnetul străduinţei va atrage către căutător posibilităţile cele mai bune. Mulţi stau mărturie cum au găsit dintr-odată posibilitatea de a continua. Fie doar ca îndoiala să nu întunece lumina comorii".

Astfel calea este găsită şi călătorul întâmpinat". (AUM.

599)

„Iubiţi-vă unul pe celălalt" – acesta este un îndemn dat cu înţelepciune. Nimic nu poate armoniza mai bine iubirea decât energia psihică. Toate convorbirile

Superioare sunt bazate pe acelaşi sentiment şi sunt la fel de binefăcătoare pentru energia psihică. Fiecare trebuie să urmărească stocul de energie psihică. Căci chiar şi o simplă inspiraţie aduce deja o înnoire a forţelor".

„Este foarte instructiv faptul că energia psihică se împrospătează, înainte de toate, prin sentimente şi nu prin odihna fizică. De aceea se spune: «încărcaţi-mă cu forţă atunci când merg într-o grădină frumoasă.» Adică, încărcarea şi încordarea izvorului cu sentimente puternice. Dacă omul ştie să-şi judece propriile sentimente, el îl va alege pe cel mai puternic, şi acesta va fi iubirea". (AUM, 515)

„Inima dirijează energia psihică. Cristalul poate înmulţi propria forţă care se impregnează cu energia de foc. Cu scopul de a presa energia psihică trebuie să se cunoască în mod subtil ce fel de impulsuri se creează astfel. Pentru că de calitatea impulsului va depinde şi tensiunea energiei psihice. Aceste cristale se dizolvă greu, deoarece ele sunt compuse exclusiv din substanţe de foc. De aceea fenomenele centrilor de foc pot fi deschise numai pentru spirit, care cunoaşte neînfricarea şi puterea direcţionării focului spre activitate". (Lumea de Foc, partea a III-a, 421)

„Trebuie să ţineţi minte exact când afirm că apariţia unui număr apreciabil de boli trebuie tratată prin energia psihică. Molipsirea substanţei nervoase va fi mereu cauza primordială a diferitelor boli. În infectarea substanţei nervoase se unesc lumea superioară cu cea inferioară; prin breşa substanţei nervoase se strecoară oricare nou-venit, începând cu obsesia şi terminând cu cancerul. Însă substanţa nervoasă se poate apăra numai prin energia psihică. Această educare a energiei psihice va constitui o profilaxie de lungă durată a omenirii. Se poate utiliza chiar gândul curat, protejând intrarea bolii în sfera nervoasă. Chiar această măsură simplă va fi folositoare. De asemenea, energia psihică va constitui o purificare mai bună în perioada de latenţă a bolii. Este îngrozitoare descompunerea substanţei nervoase sub influenţa

alcoolismului şi a diferitelor vicii. Gândiţi-vă în ce stare va fi corpul astral, unde nervii cei mai subtili joacă rolul scheletului. Pentru Pământ – osul, pentru Lumea Astrală – nervii, pentru Spirit – Lumina". (Ierarhia, 190)

„Ectoplasma este depozitul energiei psihice. Substanţa ectoplasmei este trecerea de la substanţa pământeană la cea astrală. Energia psihică, prezentă în toate lumile, are în primul rând legătură cu substanţa apropiată Lumii Astrale. De aici se poate vedea că ectoplasma trebuie să se păstreze în curăţenie, la fel ca energia psihică. Trebuie să se ţină minte că dând ectoplasmă celor ce vin întâmplător, mediumul se supune unui mare pericol. Nu trebuie să se ofere substanţa atât de valoroasă celor ce vin neiniţiaţi. Cu atât mai valoroase sunt discuţiile superioare, cu cât ele nu epuizează forţele noastre, altfel spunând, dau un nou acces de forţă. Trebuie să se înţeleagă că cercetările psihice trebuie efectuate cu un anumit scop. Nu trebuie să bei esenţa cuiva". (AUM, 495)

Nu trebuie spus că energia psihică nu a fost folosită până acum de oameni pentru lecuirea bolilor. Întrucât au existat întotdeauna oameni deosebiţi care au ştiut faptul că marea forţă nevăzută se află în interiorul nostru, doar că i-au conferit diverse denumiri. Căci toţi hipnotizatorii, magnetizatorii şi cei care se ocupă cu vindecarea cu ajutorul sugestiei se folosesc de una şi aceeaşi forţă puternică, fără să-i acorde denumirea corectă şi necunoscându-i toate calităţile sale minunate. Astfel, cunoscutul francez Emil Coué, care a vindecat mii de oameni de cele mai diverse boli cronice, sugerându-le bolnavilor doar nişte gânduri, că în fiecare om se află o forţă interioară puternică ce îl poate lecui de boală, dacă va fi pusă în acţiune, a denumit această forţă puternică drept subconştient. Printre altele, aceasta este aceeaşi mare forţă primordială – energia psihică – pentru care nu există niciun fel de limite şi căreia îi sunt accesibile toate aşa numitele miracole.

Întrucât vindecarea bolilor cu ajutorul sugestiei şi

autosugestiei indică deja o oarecare folosire a energiei psihice, prin aceasta se dezvoltă parţial taina folosirii acestei forţe ascunse în noi. Dar autosugestia, în adevăratul înţeles al cuvântului, înseamnă o muncă asupra propriei persoane, asupra propriei autoperfecţionări, de aceea autosugestia poate fi considerată una din metodele de dobândire, cu ajutorul energiei psihice, a unor anumite rezultate.

Tehnica autosugestionării constă în a opri propria gândire şi a exclude din conştiinţă dorinţele, pentru a da forţei superioare ce se află în noi posibilitatea de a acţiona. Întrucât stăpânul şi suveranul deplin al esenţei noastre este conştiinţa trează a „Eu”-lui nostru, sau, altfel spus, mintea noastră, trebuie să învăţăm să excludem activitatea minţii noastre, pentru a-i da posibilitatea conştiinţei superioare de a acţiona în el, într-o stare de legătură. Pentru omul care abia calcă pe calea posedării forţei sale superioare, aceasta se atinge cel mai simplu la limita somnului, înainte de a adormi sau înainte de trezire, atunci când mintea noastră este gata să adoarmă sau încă nu s-a trezit de-a binelea. Atunci, pronunţând fără patimă, în şoaptă, fără niciun fel de eforturi şi încordare a voinţei, de câteva ori, aceeaşi formulă concepută anterior, care să exprime o dorinţă sau alta, noi eliberăm dintr-o stare de închistare forţa noastră interioară pentru a acţiona în direcţia pe care o dorim noi. În acelaşi timp, formula trebuie întocmită nu sub forma dorinţei şi nici a rugăminţii, ci pe un ton afirmativ şi hotărât.

Hotărându-se să ajungă să se autolecuiască de boală prin sugestie sau să scape de un viciu sau neajuns, nu trebuie să se gândească la faptul că acesta ar putea fi atins prin câteva exemple, printr-un efort de scurtă durată şi încercări întâmplătoare. Energia psihică începe să acţioneze abia atunci când omul dă dovadă de consecvenţă şi încăpăţânare în atingerea scopului său. Numai atunci se instaurează un ritm necesar, care deschide un curent de energie psihică în direcţia dorită. Fără un ritm nu se obţine un curent, iar fără curent, nu va exista o realizare. De

aceea, pentru a avea o reuşită în scopul trasat (desigur, bun şi binefăcător) în primul rând, nu trebuie să fim comozi. Comoditatea, lipsa unui sistem şi sporadicitatea sunt principalii duşmani ai energiei psihice. Astfel, cine a intrat în contact cu forţa superioară dinlăuntrul nostru, acela nu trebuie să aibă grijă pe viitor. Trebuie numai să susţină în conştiinţă să o direcţionare binefăcătoare. Energia psihică ştie, singură, ce-i trebuie omului, şi va acţiona în direcţia necesară. Omul se aseamănă atunci cu un călăreţ care se află pe un cal pe care nu trebuie să-l dirijeze, care-l duce singur pe drumul cunoscut, acolo unde trebuie.

De mult propovăduiau Marii învăţători ai omenirii şi înţelepciunii lumii despre necesitatea cunoaşterii de sine, despre faptul că împărăţia lui Dumnezeu se află înăuntrul nostru şi că ea se atinge prin eforturi. Oamenii sunt deja gata să recunoască faptul că marea forţă se află înăuntrul nostru şi deja mulţi s-au deşteptat spre stăpânirea acestei forţe. Din cele spuse se vede că posedarea acestei forţe se realizează parţial prin autoimpunere, adică prin munca asupra propriei persoane pentru a se autoperfecţiona. Dar ascensiunea pe scara perfecţionării se poate face numai cu picioarele curate, având gânduri şi inima curate şi menţinând o legătură permanentă şi indestructibilă cu Lumea Superioară şi cu Conducătorii Omenirii. Tinzând să posede această forţă superioară, omul nu trebuie niciodată să uite că forţa divină trebuie folosită doar înspre binele altora şi al său, şi în niciun caz în detrimentul cuiva. Dacă această forţă superioară, ca un cal fermecat, ne poate purta către înălţimile fericirii, atunci ea nu poate conduce omul în întuneric, întrucât totul depinde de conştiinţa omului şi de eforturile sale. Această mare forţă, după cum s-a mai menţionat, este o sabie cu două tăişuri şi un băţ cu două capete. Dacă, posedând această forţă, omul se gândeşte să-l lovească cu ea pe cel apropiat, atunci ea, cu celălalt capăt, cu o forţă înzecită, îl va lovi chiar pe el şi îl va coborî cu multe veacuri pe scara descendentă.

Din nenumăratele îndrumări şi sfaturi cum să ne

folosim energia psihică în cazul vindecării bolilor, cele prezentate mai sus constituie doar câteva. Toţi cei care se interesează de vindecarea psihică ar trebui să se adreseze izvoarelor. Lucrarea de faţă a avut drept scop să atragă atenţia fiecărui cititor asupra caracterului uimitor al energiei psihice, al acestei mari forţe primordiale, ce o posedă fiecare dintre oameni, care, dacă nu va fi îndreptată în mod conştient pentru a atinge scopuri binefăcătoare, îi va aduce numai daune. Aceasta este calitatea principală a acestei energii superioare a focului. Ea poate şi trebuie să fie folosită numai în bine, doar pentru dezvoltarea şi îmbunătăţirea vieţii; în caz contrar, ea se transformă într-o armă distrugătoare a purtătorului energiei.

Posedarea acestei mari forţe este necesară în toate planurile de existenţă, nu numai în cea fizică, materială, ci îndeosebi după trecerea în lumea eterică. Învăţătura spune că cel ce nu crede în viaţa de după moarte îşi ordonă să nu existe în acea lume şi energia psihică îi va pregăti ceea ce credea el. Existenţa de după moarte el o va petrece în întuneric şi toată splendoarea lumii astrale nu va exista pentru el deoarece el nu o să o vadă. Cel ce trece în această lume conştient, cu credinţă în prelungirea existenţei sale, va aprinde conştiinţa sa cu cristalul energiei psihice şi va petrece o existenţă la fel de reală în acea lume ca şi cea la care a participat în această lume.

CINE CUNOAŞTE ŞI CINE DISPUNE DE ENERGIA PSIHICĂ

Din tot ce s-a spus despre energia psihică observăm că ea, după cum s-a afirmat mai înainte este, de fapt, totul. Ea este însăşi viaţa. Această energie primordială este începutul a tot, mereu, peste tot şi în tot. Ea acţionează şi tot ea conduce totul către sfârşitul său logic, fie către culmile perfecţionării, fie către distrugere. Nu degeaba întregul înţeles al acestei mari forţe se transmite oamenilor doar la un nivel de evoluţie mai avansat. Nu trebuie înmânată o armă atât de periculoasă, cu două tăişuri, tinerilor. Spre marele nostru regret, astfel de tineri

neexperimentaţi, care încearcă să preia în mâinile lor această sabie cu două tăişuri, din mâinile învăţătorilor impostori şi ignoranţi, sunt încă mulţi în vremurile noastre.

Acela se preocupă cel mai puţin de conştiinţa sa, care poate să o cuprindă într-un coşuleţ mic cu monede de aramă. Noi nu ignorăm metodele ştiinţei occidentale, ci punem la bază energia psihică, ajungând la concluzia că energia psihică Ne este necesară atât Nouă, cât şi proceselor experimentale; Noi avem grijă în primul rând să creăm condiţii corespunzătoare pentru acumularea acestei energii".

Prin abordarea dezvoltării energiei psihice împreună cu învăţători falşi şi „atotştiutori", oamenii îşi cauzează un rău de neînlăturat, fapt despre care s-a mai vorbit de mai multe ori înainte. Printre altele, există un singur centru şi izvor al forţelor superioare şi al aparatului care desparte şi pompează energia psihică în toate direcţiile necesare. Dacă fără energia psihică nu există viaţă, atunci fără Ierarhia forţelor cosmice luminoase nu există energia psihică. Ei, Fraţii noştri mai mari, reprezintă acea instanţă unică ce conduce şi dispune de un izvor nesecat de energie psihică a întregului Cosmos. Numai în contact cu conducătorii evoluţiei omenirii, numai străduindu-se către desăvârşire poate omul să-şi dezvolte în sine această forţă superioară şi să ştie conştient să o folosească. Fie ca nimeni să nu-şi creeze niciun fel de iluzii în baza faptului că acest lucru poate să-l confere un învăţător oarecare, dintre care se găsesc mulţi, care, publicând în ziare despre preocupările lor, îşi atrag noi adepţi. Exact acest lucru nu-l poate realiza o persoană singură. Numai mergând pe drumul normal de dezvoltare şi fiind condus de învăţătorul Luminii, omul poate evita aceste pericole de care se leagă dezvoltarea energiei psihice. În învăţătură s-a spus:

„Se poate oare căpăta psihotehnica fără învăţător? Nu este posibil. Această tehnică este în legătură cu nişte procese periculoase. Trimiteţi oare copiii voştri în laboratorul de fizică fără profesor?"

„Cum putem găsi învăţătorul? Să nu uităm că legile

voinţei au proprietatea de a atrage atenţia celui pe care îl interesează acest lucru. Nu există necesitatea căutării învăţătorului în casa vecină, el poate conduce de la distanţă. Dar există momente când o prevenire experimentată este indispensabilă”. (Colectivitatea, 177)

„Astfel, omenirea reprezintă un acumulator şi un transformator de energie superioară pe care noi am convenit s-o numim psihică. Importanţa omenirii constă în a transfera în conştiinţă această energie şi pe calea Ierarhiei s-o îndrepte spre sferele superioare. Pierderea semnificaţiei destinaţiei lor i-a îndepărtat pe oameni de la cunoaşterea responsabilităţii. Astfel că reamintim încă o dată despre esenţa Existenţei! Trebuie să atragem din nou către noi marea reţea şi să recunoaştem principiul reînnoirii vieţii”. (Ierarhia, 296)

„Condensarea energiei dintre discipol şi învăţător este similară maşinii cu aburi – o permanentă trimitere şi primire. De aceea Noi indicăm cu atâta insistenţă necesitatea unui acord între bunăvoinţă, străduinţă, recunoaştere, întrucât numai cu aceste metode se poate dezvolta dinamica acordului. La maşina cu aburi exista un focar, iar la Noi – rezervorul inepuizabil de energie psihică. Nu trebuie să gândim că aceste calităţi indicate ne sunt necesare Nouă; dimpotrivă, ele vă sunt necesare vouă. Altfel, de ce vă întăriţi legătura cu Noi? Nu prin îndoieli, nu prin singurătate, nici prin autocompătimire, ci doar printr-o străduinţă neîntreruptă, curajoasă, către Noi se întăreşte ritmul puternic al dinamului sufletului. Trebuie să punem în practică aceste străduinţe. Să reţinem că fiecare lege fizică trebuie să ne amintească despre tăria legilor spiritului. Cu astfel de conştiinţă puteţi cu adevărat să deveniţi colaboratori ai transformării vieţii”. (Ierarhia, 394)

Şi astfel, pentru a dezvolta în sine această forţă superioară, atât de urgentă în vremurile actuale, este necesară energia psihică şi două condiţii: „Prima – recunoaşterea energiei psihice; a doua – recunoaşterea Ierarhiei ca o cale unică de acumulare a energiei psihice.

Ierarhia nu trebuie privită ca ceva îndepărtat. Trebuie să ne însuşim în mod temeinic ideea că ea este cea care conferă viaţa cu cea mai mare forţă. La Noi ea este denumită primul mijloc de vindecare. Căci fiecare pilulă trebuie înghiţită şi orice alifie – unsă. Nu va fi posibilă acţiunea medicamentului din geantă; la fel şi bunăvoinţa Ierarhiei trebuie luată cu stăruinţă. Numai năzuinţa nestrămutată conferă metoda de lecuire". (Ierarhia. 418)

Ştiinţa esoterică ne învaţă că toate marile calamităţi şi catastrofele gigantice pe care le-a suferit omenirea au avut loc datorită pierderii legăturii cu

Lumea Superioară, cu Ierarhia şi cu Forţele Luminii. De altfel, numai aşa poate fi. O dată ce o oarecare parte a omenirii pierde legătura cu Izvorul dătător de Viaţă, atunci, ca o ramură veştejită ce se rupe de pe copac, ea cade în colţul său. Întreaga omenire este constituită din ramuri ale copacului gigantic, al cărui trunchi este Ierarhia Forţelor Luminii, Fraţii în Vârstă ai omenirii. Fiecare naţie şi fiecare popor înfloreşte şi trăieşte până când se adapă cu sucurile conferitorului de viaţă – Trunchiului. Nu există o astfel de hrană – nu există legătura. Ramura se usucă şi cade. Aceasta este legea vieţii.

Dacă ne amintim potopul biblic şi cauzele producerii lui, sau dacă urmărim cauzele dispariţiei multor popoare şi state mari, sau soarta unor continente întregi cum ar fi Atlantida şi Lemuria, pierite în calamităţi, înghiţite de oceane, atunci observăm că principala cauză a tuturor acestor mari catastrofe este totdeauna una şi aceeaşi. Aceasta este uitarea şi dispreţuirea Superiorului în favoarea Inferiorului.

Dacă, după ce am amintit aceste evenimente îngrozitoare şi cauzele care le-au provocat, trecem la vremurile noastre, atunci trebuie să recunoaştem că principala cauză a acestor mari catastrofe, în care oamenii pier cu milioanele, o regăsim prezentă şi în vremurile noastre în toată evidenţa sa înspăimântătoare.

Se poate oare spune că omenirea actuală, în lumina conducătorilor săi, are şi susţine legătura cu Conducătorii săi, cu Ierarhia Forţelor Luminoase ale Cosmosului, iar întreaga masă de oameni ştie măcar de existenţa lor? Desigur că acest lucru nu mai există de mult şi de aceea reprezintă o ramură uscată şi desprinsă. Toate caracteristicile unei astfel de uscăciuni se află sub ochii fiecăruia. Oamenii contemporani sunt ocupaţi mai ales cu mâncătoria şi cu distrugerea unuia de către celălalt. Rivalitatea şi concurenţa, lipsa de adevăr şi înşelăciunea, războaiele neîntrerupte şi duşmănia feroce faţă de tot ce nu este al lor – iată mijloacele şi metodele mâncătoriei şi distrugerii reciproce.

Marele progres tehnic, pe care, în opinia sa îngâmfată îl preamăreşte occidentalul, este unul dintre mijloacele cele mai puternice de distrugere a omenirii. Cel ce se ploconeşte în faţa tehnicii occidentale nu ştie că numai prin efortul duşmanului omenirii, al prinţului întunericului, a fost omenirea îndreptată către dezvoltarea tehnicii, cu intenţia de a o distrage de la evoluţia spirituală şi de a-i pune în mână cele mai perfecţionate metode de a se autodistruge. Elementele vieţii, în modul cel mai evident, ne conving de veridicitatea cuvintelor enunţate. Cele mai noi şi mai bune realizări tehnice care ar trebui să aducă bunăstarea omenirii se îndreaptă spre scopuri războinice, pentru o distrugere reciprocă mai rapidă şi, într-adevăr, minunile tehnicii sunt minunile necuratului.

Vedem astfel că în zilele noastre, la fel ca înainte de catastrofele ce au avut loc anterior, legile vieţii acţionează cu o exactitate fără greş. La început decăderea, apoi mâncătoria şi distrugerea reciprocă, iar în final, distrugerea resturilor de către forţele dezlănţuite ale naturii. Două acte principale ale marii drame, a celor care s-au separat de Cuvânt şi care au uscat ramurile omenirii sub ochii noştri. Nu este departe, ci foarte departe, şi cel de-al treilea act.

În ceea ce priveşte acest fapt, că marea majoritate a oamenilor din occident nu cunosc existenţa Conducătorilor

lor, a Fraţilor mai Vârstnici ai omenirii, această necunoaştere nu poate sluji drept justificare. De ce unul ştie, iar celălalt nu? Cine a vrut să ştie, acela ştie, dar răul principal constă tocmai în aceea că oamenii nu vor să ştie nici măcar atunci când li se vorbeşte despre acest lucru. Materialismul muribund care vrea să vadă totul cu ochii săi pune piedici acestei cunoaşteri. În afara unei astfel de convingeri ateiste a scepticilor că există numai ceea ce ei văd cu ochii lor.

Fraţii Vârstnici ai omenirii planetei noastre cu adevărat există şi locuiesc pe planetă, împreună cu noi.

În învăţătură se spune: „Geograful poate fi liniştit. Noi ocupăm pe Pământ un loc anume. Conspiratorul se poate bucura, întrucât Noi avem în diverse locuri ale lumii un număr îndeajuns de mare de colaboratori. Membrul comunităţii, nemulţumit, se poate convinge în opinia sa de existenţa reală a Comunităţii”.

„Membrii materiali, deschişi, colaboratori ai Noştri sunt întâlniţi de voi în diverse ţări. Discuţiile noastre nu conţin în sine nimic abstract. Noi lucrăm în linia marii evoluţii. Fiecare care se apropie de Comunitatea noastră devine activ. Lucraţi pentru realitate”. (Comunitatea, 232)

Într-un astfel de spirit vorbesc de multe ori despre Sine şi despre existenţa lor pe Pământ în cărţile învăţăturii Agni Yoga, Fraţii Vârstnici ai omenirii. Dar pentru scepticii din Occident, acestea sunt neconvingătoare şi „neştiinţifice”. Occidentalul ar fi gata să creadă despre existenţa pe Pământ a Conducătorilor omenirii, dacă acest lucru ar putea fi dovedit ştiinţific. Dar, din păcate, ştiinţa este lipsită de putere în acest caz. Acea metodă prin care ştiinţa îşi verifică situaţia în cazul dat este de neînlocuit şi de nemăsurat. Toate aceste expediţii nenumărate, care s-au înfăptuit în decursul anilor de către organizaţiile de stat şi ştiinţifice cu scopul de a controla zvonurile despre unele Fiinţe tainice care locuiesc în munţii Himalaya nu au ajuns niciodată la zona rezervată, Lăcaşul Fraternităţii Albe, întrucât Fraţii Vârstnici ai umanităţii stăpânesc forţele naturii, îi cunosc pe cei care tind spre Ei şi le permit

apropierea numai celor care merg pe calea cea dreaptă, dar nu şi cercetătorilor sceptici. S-a spus: „Nimeni nu se va apropia fără să fie chemat, nimeni nu va trece fără un îndrumător”. Şi s-a mai spus: „Să nu credeţi că Fraternitatea Noastră este ascunsă de omenire prin nişte ziduri de netrecut. Zăpezile Himalayei care Ne ascund nu constituie un obstacol pentru cei ce merg pe calea dreaptă, dar este pentru cercetători”. Trebuie să credem în existenţa lor, să-i primim în inimile noastre şi abia atunci îi vom putea găsi; dar nu şi invers.

Astfel, omul care nu se poate elibera de hipnoza concepţiilor sale primitive şi medievale pentru a crede în existenţa de pe pământ a Fraţilor Vârstnici ai omenirii care conduc evoluţia noastră, numai pentru că nu i-a văzut, îşi arată incapacitatea de a evolua. Prin aceasta el se autoizolează de Izvorul dătător de Viaţă al întregii omeniri şi se învăluie cu urmările grele ale rupturii de Esenţa Superioară.

Se apropie vremea acţiunii energiilor cosmice superioare, în rândul cărora un prim loc îl ocupă energia psihică. Dar, după cum s-a spus mai sus; posedarea şi arta de a le folosi nu este posibilă fără Ierarhia Forţelor Luminii. Între altele, la vremea hotărâtă ele vor începe să acţioneze, dar fiind neadmise şi neaplicate, ele se transformă într-o forţă distructivă. În învăţătură se spune că energia psihică nefolosită poate încheia evoluţia printr-o explozie gigantică. Şi acest lucru este dorinţa întunericului. „Necuratul doreşte foarte mult să termine cu Pământul pentru a se concentra asupra Lumii Subtile care nu poate fi însă distrusă asemeni Pământului. Astfel, Proprietarul Pământului, după trădare, trădează acum şi Pământul. Proprietarul este necorespunzător, dar el a educat în sinele său o astfel de natură. Nouă ne-a dat de lucru de două ori, adică să mai menţinem şi focurile haosului”. (Lumea de Foc, partea a II-a, 218)

Situaţia este fără precedent şi gravă. Pe talgerele lui Nemesis este cântărită soarta planetei noastre. Talgerul balanţei este înclinat în direcţia pieirii planetei. Noi avem

puterea nu numai de a egaliza balanţa, ci chiar să o înclinăm în direcţia salvării Pământului. Deja de multe ori s-a spus că soarta planetei se află în mâinile omului. În marea luptă a Forţelor Luminii cu forţele întunericului, de cine să ne apropiem? Pe cine să ajutăm? Oare, alături de trădător, nu devenim şi noi trădători? Trebuie meditat asupra acestui fapt, unde este condus omul, şi să hotărâm cu tărie să devenim colaboratori ai Forţelor Luminii, ai Conducătorilor şi Salvatorilor. Gândiţi-vă la aceasta, cititorilor, şi hotărâţi.

CUPRINS

INTRODUCERE...

CE ESTE ENERGIA PSIHICĂ?...

PROPRIETĂŢILE ENERGIEI PSIHICE...1

DEZVOLTAREA ŞI ACUMULAREA ENERGIEI PSIHICE...

CERCETAREA ŞI STUDIEREA ENERGIEI PSIHICE...

FACTORII CE ÎMPIEDICĂ DEZVOLTAREA ENERGIEI

PSIHICE...

ENERGIA PSIHICĂ ŞI BOLILE...

CINE CUNOAŞTE ŞI CINE DISPUNE DE ENERGIA PSIHICĂ...